

Dr. Stoica LASCU^[1]

DIN ACTIVITATEA GENERALUL PAUL TEODORESCU ÎN 1938-1939 — ÎN LUMINA CUVÂNTĂRILOR SALE

Despre generalul adjutant Paul Teodorescu (28 iunie 1888-17 ianuarie 1981), membru corespondent al Academiei Române, membru al Academiei de Științe din România, s-au scris, în ultimele două decenii, mai multe cărți și studii, contribuția profesorului Valentin Ciorbea la relevarea, pe bază de izvoare și documente, a vieții și activității sale fiind preeminentă. În ultimele două decenii, parte din substanța preocupărilor sale s-a circumstanțiat relevării vieții și activității **generalului Paul Teodorescu** (1888-1981), militar cu merite multiple în organizarea și dotarea Armatei Române (inclusiv a învățământului militar superior), ministru (1938-1940), cel despre care profesorul Ciorbea relevă că „Și-a dedicat viața încă din adolescență și până la trecerea la cele veșnice marilor instituții ale poporului român: Biserica, Oștirea și Școala, al căror rol în istoria și progresul neamului nostru l-a înțeles, explicat și promovat. S-a preocupat constant ca fiecare să-i sporească zestrea materială și spirituală.

Calitățile sale deosebite, creativitatea și ingeniozitatea fără pereche, le-a afirmat și dezvoltat pe o bază constituită prin studiul constant al științei militare, pe lecturi vaste făcute «cu creionul în mână», cum se spune, și ucenicirea pe lângă generalii Mihail Aslan și Constantin Iancovescu». Inițiator-fondator al *Centrului de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu”* (și al revistei „Misiunea”), profesorul Valentin Ciorbea este la originea demarării unui complex de activități științifice și de recuperare a memoriei unui simbol (marginalizat complet în anii `40-`60 și parte din `70, al Oștirii Române – preocupări concretizate, în plan editorial, prin mai multe studii și, a două cărți – prima (o culegere de studii) în calitate de coordonator^[2] –, prin conceperea și tipărirea prolificului^[3] volum *Generalul adjutant Paul Teodorescu (1888-1981). Dimensiunile creativității*. 135 de ani de la naștere. [Cuvânt înainte: Prof.univ.dr. Petre Otu] (Academia Oamenilor de Știință din România. Arhiepiscopia Râmnicului. Centrul de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu”), Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, București, 2023 /357 pp.; il., facs./.

În rândurile de față, readucem la cunoștința celor interesați câteva dintre cuvântările sale, rostite în calitate de ministru al Aerului și Marinei în 1938-1939 (a deținut această funcție în perioada 30 martie 1938-11 mai 1940; anterior, fusese subsecretar de Stat la Ministerul Apărării Naționale în perioada 17 noiembrie 1937-30 martie 1938), cu contribuțiuni dintre cele mai mai însemnate în modernizarea Marinei („Eu nu-mi arog merite, ci numai norocul de a fi venit în aceste împrejurări, când paharul năzuințelor era plin. Zilnic am auzit vorbind pe d. amiral Bărbuneanu, amiral Gheorghiu, amiral Coandă, Coslinschi, amiral Păiș și alții despre nevoile acestei marine”).

Sunt discursuri ce dimisionează rolul acestui vizionar și pragmatic general-ministru în modernizarea marinei militare și comerciale române, proces ce se datorează, în opinia sa – și nu ezită a spune de fiecare dată –, regelui Carol al II-lea („Nu este astăzi marinar care să nu fie convins de rolul istoric jucat de Majestatea Voastră în creierea marinei moderne”).

Ele sunt rostite, cum a mai fost relevat într-un studiu documentar în urmă cu 13 ani^[4], cu diferite prilejuri:

- de Ziua Marinei („Înființarea «Zilei Marinei», de către Majestatea Voastră a avut o înrăurire morală covârșitoare, asupra dezvoltării Marinei Militare și comerciale”);

- de Ziua Aviației („Temerarii Voștri sburători

recunosc în Majestatea Voastră nu numai pe supremul Șef al Oștirei, dar pe creatorul aviației, pe părintele ei sufletesc, care i-a înțeles, dintr’un început, duhul... și i-a fixat destinele”);

- la inaugurări de construcțiuni:

- *portul Tașaul* („Portul Constanța, conceput pentru satisfacerea nevoilor României de acum 50 ani, s’a dovedit cu totul neîndestulător pentru nevoile economice și militare ale României de astăzi.

Chiar dacă traficul comercial ar mai putea fi satisfăcut încă câțva timp, marina regală nu va avea nicio dată posibilitatea de a găsi la Constanța baza navală care să-i asigure existența.

În situația de astăzi de abia are loc. Ea trăește într’o promiscuitate de nedescris, alături de vasele comerciale naționale sau străine, fără nici o așezare statornică, plimbându-se de la o dană la alta, pentru a face loc vaselor care sosesc sau care pleacă.

Pentru a eși din acest impas, două soluții s’au prezentat:

Mărirea portului Constanța, sau creierea unui alt port.

Examinând această problemă mai de aproape, s’a constatat că prima soluție ar fi costat cât și a doua, fără ca totuși să se fi putut obține toate condițiile unui nou port.

Proiectele acestor două soluții fiind prezentate Majestății Voastre, cu ocazia vizitei ce a făcut-o la Constanța imediat după Restaurare, Majestatea Voastră, a răspuns hotărât: «Nu mărirea Constanței, ci un alt port».

Ani mulți s’au mai scurs de atunci și la lucru nu se mai trecea, ceea ce a determinat pe Majestatea Voastră, care a acordat totdeauna o deosebită importanță acestei utile realizări, să se exprime la Ziua Marinei din 1933 în termenii următori: «Prima parte este acea faimoasă chestiune care trenează de câțiva ani de zile și pe care cred că guvernul meu își va da toate silințele spre a o relua și duce la bun sfârșit, este chestiunea bazei navale, bază fără de care marina noastră nu poate să trăiască»);

- a silozurilor la Buzău („Magazia cu silozuri a cărei construcție a început în gara Buzău face parte din cele 34 asemenea magazii a căror construcție a fost hotărâtă a se executa ca o primă tranșe din marea rețea de peste 80 silozuri ce vor fi construite în întreaga țară”);

- a noilor clădiri ale Școlii Superioare de Război (instituție fondată în 1889), prilej cu care dezvoltă o istorie a acesteia;

- recepții de nave:

- a *puitorului „Amiral Murgescu”* („Lansarea primului vas de război are pentru noi mai multe semnificații: Se

arată măsura puterilor noastre în domeniul construcțiilor navale. Inginerul și lucrătorul român se dovedește ca un bun constructor, de vase de război și foarte adaptabil la o tehnică cu totul specială, prea puțin cunoscută nouă. Marina noastră începe să devină din ce în ce mai tare și ca o consecință firească, moralul său devine din ce în ce mai ridicat. În sfârșit, Națiunea, prin sporirea Marinei, cu mijloace capabile de apărare a litoralului, devine mai încrezătoare în puterile ei și mai sigură de viitorul ei”);

– la *botezul navei „Transilvania”* („Sporirea calitativă a Marinei militare prin repararea monitoarelor și a distrugătoarelor; mărirea numărului de vase cu nava școală, menită să înlocuiască pe bătrânul bric «Mircea», dar să-i păstreze mentalitatea și educațiunea marinărească, care a format generații de distinși marinari; sosirea docului plutitor care ne va scuti pe viitor de acea mare și dureroasă servitute de a trimite vasele noastre spre îndocare în străinătate; dotarea S.M.R.-ului cu motonava «Transilvania», care face mândria Marinei noastre comerciale, urmată în cursul acestei luni de un alt vas «Basarabia», tot așa de frumos; dotarea C.F.R.-ului cu 2 tancuri petroliere; înzestrarea portului Constanța cu 3 remorchere și punerea în serviciu a primului vas de stat «Cetatea Albă», pentru cabotaj, pe tot întinsul frontierei maritime; sunt toate acestea, realizări cari vor da un nou avânt marinei noastre și vor îndeplini una din dorințele cele mai arzătoare ale Majestății Voastre, exprimată cândva în termenii următori: *«În sfârșit va licări la orizont acea dorință a Mea, care știu că este a tuturor marinarilor, ca în loc să facem marină pe uscat, să o facem pe mare»*”);

– de asemenea, la plecarea bricului „Mircea” la prima sa călătorie de instrucție („D-sa a recomandat elevilor să profite cât mai mult din cele ce vor vedea în această călătorie, de care alții mai înaintea lor n’au avut parte. D. ministru spune apoi ofițerilor, elevilor și întregului echipaj că ei reprezintă împreună cu Nava „Mircea”, o porțiune din teritoriul românesc și recomandă tuturor să se poarte cu demnitate oriunde și cu oricine”);

– la diferite reuniuni cu ofițerii (inclusiv la cazarma-model al Regimentului de Gardă „Mihai Viteazu”, al cărui comandant a fost);

– după cum relevă rolul Statului în educația tineretului întru sprijinirea aviației („Trebuie să îndrumăm tineretul către aviație și marină”, „Vom protegi aviația, dela micul aeromodelist până la desăvârșitul pilot de război”);

– ș.a.

**Înălțătoarea solemnitate dela mormântul «Soldatului Necunoscut»,
în prezența Î.P.S.S. Patriarhului
(...)**

Solemnitatea dela Mărăști

Au participat d-nii generali Paul Teodorescu ministru aviației și marinei și Gabriel Marinescu ministru subsecretar de stat la interne.

**Desvelirea bustului generalului erou Gh. Mărgineanu
(...)**

Discursul d-lui general Paul Teodorescu ministrul Aerului și Marinei

Aduc astăzi primosul meu de recunoștință d-lui g-ral Dabija, cel ce a perseverat în proslăvirea eroilor cari au schimbat soarta țării și destinele românismului.

Mă închin astăzi cu toată smerenia eroilor cari au impus dreptul istoric asupra soartei neamului românesc.

Pentru toți românii astăzi este ocaziunea glorificării eroilor, și tot astăzi facem legământul proslăvirei lor de totdeauna, încrezător în destinele neamului care a răsbăt toate vicisitudinile vremii, și în înțelepciunea marelui nostru rege Carol al II-lea am credința unei isbânzi sigure în toate domeniile vieții naționale.

Descoperind bustul generalului Mărgineanu, bucuria mea este îndoită dat fiindcă i-am fost elev fostului comandant al diviziei a III-a.

Desvelirea bustului generalului Mărgineanu

La sfârșitul cuvântărilor toată asistența s’a îndreptat spre mijlocul dreptunghiului unde sunt adăpostite criptele cu osemintele eroilor și unde un mijloc veghează generalul Mărgineanu Gheorghe, care a condus operațiile militare pe acest front.

D. ministru Paul Teodorescu, a desvelit chipul în bronz al bravului general. (...)^[5]

Generalul Giuseppe Valle, subsecretarul de stat al aviației italiene, a sosit eri în Capitală. Ilustrul oaspe a fost întâmpinat, pe aeroportul Băneasa, de oficialitățile militare și civile, în frunte cu d. ministru Paul Teodorescu

Eri la ora 1 d. a. a sosit în București avionul italian „Ala Littoria”, tip Savoia 75, având la bord pe d. general Valle, ministrul aviației italiene și ofițerii generali și superiori cari îl însoțesc în această călătorie. Dela ora 11, oficialitățile militare și civile și un numeros public așteptau pe aeroportul Băneasa sosirea avionului. (...)

Dineul dela Cercul militar

La orele 21,15, a avut loc la Cercul Militar un dineu de gală oferit de către d. Ministru al aerului și marinei, în cinstea generalului Valle și a suitei sale. (...)

La șampanie, d. general Paul Teodorescu, a rostit un discurs din care am reținut următoarele:

Discursul d-lui general Teodorescu

Suntem foarte fericiți de a avea printre noi, pentru câteva zile, pe Excelența sa d. general Valle, subsecretar de stat la departamentul aerului.

Dela vizita pe care a făcut-o la Roma predecesorul meu, d. Irimescu, poporul român aștepta venirea Excelenței Voastre spre a putea, cu acest prilej, să mărturisească sincer și nestrămutată simpatie pe care a avut-o totdeauna față de Italia și de a exprima încă odată adâncă admirațiune pe care nu a încetat să o aibă față de aviația italiană.

Simțim o adevărată mândrie latină primind un oaspe atât de ilustru al unei țări amice de care ne unesc legături seculare.

Salutăm în d-voastră, d-le ministru, și pe reprezentantul geniului latin, a cărui suplețe ne-a adus cele mai mari servicii în cursul desfășurării istoriei noastre. O origine comună și înrudire rasă, aceiași formațiune de spirit datorită culturii latine, au făcut ca cele două popoare ale noastre să rămâne strâns legate unul de altul.

Istoria ne-a învățat relațiile foarte strânse care au dăinuit între cele două țări ale noastre încă din timpurile cel mai vechi.

Regele Victor Emanuel al II-lea însuși ne arăta un viu interes; îi spunea lui Vasile Alecsandri (cu ocazia unei audiențe): «spuneți-i Principelui Cuza că toate școlile civile și militare ale Regatului meu sunt deschise pentru români, cari vor fi primiți ca niște frați».

Nu vom uita niciodată că în timpul războiului nostru de Independență, opinia publică italiană a manifestat o înduioșătoare solitudine față de noi.

Invocând tocmai aceste sentimente constituie o

puternică garanție pentru menținerea și întărirea unei indestructibile simpatii.

Invocând tocmai aceste sentimente ridic paharul meu:

Eviva Italia!

Eviva Sua Majesta il Re e Imperatore!

Eviva il Duce et suo eminente collaborator, il Generale Valle!"

Răspunsul d-lui gen. Valle (...)[6].

Ministrul italian Valle a părăsit România

Joi dimineața a părăsit Bucureștii d. general Valle, ministrul aviației italiene, însoțit de suita sa și de către d. comandor Gudju, atașatul aerian și de marină al României la Roma. Pe aerodromul de la Băneasa înaltul oaspe italian a fost salutat de către d. general Paul Teodorescu, ministrul aerului și al marinei,

D. general Valle a adresat d-lui ministru Paul Teodorescu următorul mesaj dela bordul avionului:

„Părăsesc România ducând cea mai frumoasă amin-tire a demonstrațiilor speciale de simpatie ce mi s'au adus în timpul șederei mele în țara Domniei Voastre.

Pentru Domnia Voastră cele mai distinse salutări. General Valle”.

D. general Paul Teodorescu a răspuns cu următoarea radiogramă expediată de pe aeroportul Băneasa pe adresa dlui general Valle la bordul avionului:

„Aviația română va păstra cea mai caldă amintire vizitei cu care ne-ați onorat. Suntem fericiți că ați avut prilejul să asistați personal la atâtea manifestări ale spiritului nou care stăpânește țara întreagă din înaltul imbold al Majestății Sale Regelui Carol II și nu vom uita observațiunea ce ați binevoit să formulați după serbarea aviației și după vizitarea uzinelor noastre că «ele constituie cele mai frumoase realizări pe care le-am găsit în viața mea de aviator și de tehnician» – pentru că pornesc dela un aviator atât de viteaz, dela un realizator mare ca Excelența Voastră.

Vă rugăm să duceți aviației italiene, pe care ați făcut-o celebră, salutul omagial și frățesc al aviației românești, onorată că are în rândurile sale astăzi pe pilotul onorific Giuseppe Valle.

General Paul Teodorescu”[7].

Eri a fost inaugurat Centrul de instrucție al apărării contra aeronavelor.

Desfășurarea solemnității. Cuvântările d-lor ministru Paul Teodorescu, general Popescu

(...)

Cuvântarea d-lui ministru Paul Teodorescu:

„O armă care dela război se dezvoltă în limite nebănuite e apărarea contra aeronavelor. Varietatea de azi a întregului armament și complexitatea tehnică a făcut din această armă, arma cea mai tehnică, învățarea ei nu mai era posibilă în formele vechi. Această unitate e chemată să îplinească un mare gol în războiu, e chemată să servească la darea noilor metode, la orientarea lumii militare asupra acestei arme să deschidă drumul către o nouă industrie românească.

Sub ochiul binevoitor al M. Sale Regelui, a d-lor generali Opran și Sturza și oblăduirea d-lui general Gh. Popescu și sub conducerea eminentului maior Bungescu, unitatea va servi perfect scopului, va produce cum spunem noi militarii, «pe teren».

Este o sărbătoare pentru că azi se împlătește ceva la temelia armatei noastre. Urez cea mai mare prosperitate unității^[8].

Marina își aclamă Suveranul

Vibranta ceremonie dela Constanța. Botezul navei „Transilvania”

Festivitățile dela Constanța

(...)

Discursul d-lui general adj. Paul Teodorescu ministrul Aerului și Marinei

S I R E,

Înființarea „Zilei Marinei”, de către Majestatea Voastră a avut o înrăurire morală covârșitoare, asupra dezvoltării Marinei Militare și comerciale.

Ea a însemnat nu numai dragostea și grijă ce Majestatea Voastră i-o poartă, dar și prilej de enunțarea marilor principii călăuzitoare pentru propășirea ei.

Din discursurile ținute de Maiestatea Voastră timp de 7 ani în atari împrejurări, se desprind, în mod luminos, următoarele mari postulate:

— Poporul român trebuie să se intereseze mai mult de mare și de ape în general, să le înțeleagă rostul în viața economică a țării, și să se convingă că iubirea de mare și spiritul de marinar este un factor de căpetenie în educația unei națiuni.

— România trebuie să aibă o politică maritimă și navală proprie ei, inspirată din interesele națiunii.

— Marea Neagră și Dunărea nu trebuie să fie considerate ca niște linii de demarcații sau fruntarii, ci niște

imense comunicații de penetrație în lume, prin care România să ducă toate bogățiile ei și să pulseze o viață economică din cele mai intense.

— Marina noastră, atât militară cât și comercială, trebuie să fie o marină puternică în care să bată un singur suflet și un singur gând. Ea trebuie să devină o școală de energie, o școală de îmbărbătare, o școală de supremă camaraderie și sacrificiu, care să servească de pildă întregii națiuni.

— Marinarii, de toate categoriile, să fie adevărați marinari, adică oameni oțeliți pe valurile vijelioase ale mărilor, animați de o singură pasiune: vasul lor – și călăuziți de un singur spirit, acel de sacrificiu al „Bricului Mircea”.

— Industria maritimă trebuie completată și dezvoltată pentru a obține o reală independență de fabricație.

S I R E,

Aceste deziderate regale au format baza activității noastre și au servit de îndreptar tuturor planurilor elaborate pentru înzestrarea celor două marine.

Dragostea atavică pe care Majestatea Voastră o are pentru Marină, grija adâncă ce i-o poartă încă de când era Comandantul ei, precum și apelul călduros ce a făcut pentru stimularea tuturor energiilor, au găsit un puternic răsunet în sufletele noastre, care au răspuns cu muncă, avânt și devotament pentru împlinirea Marinei atât de scumpe Maiestății Voastre și atât de necesară existenței României.

Astăzi, suntem în măsură să arătăm ca în toate direcțiile s’au realizat începuturi demne de toată lauda, pline de speranțe pentru viitor.

Astfel:

Centrele străjerești de Marină, organizate dealungul diferitelor cursuri de apă din țară; interesanta expoziție a Marinei din Palatul Propagandei; caravanele pe apă organizate de Comandantul străjerilor și de Federația Nautică; înființarea mai multor

Paul Teodorescu - discurs la bordul navei „Transilvania”

Cluburi de sport nautic; numărul însemnat de colonii, de vizitatori de toate categoriile și de școli, printre care trebuie citată școala pregătitoare de ofițeri, la Mare sau Dunăre; propaganda Ligei Navale, au trezit un curent nou, în sânul Națiunii, pentru mai mare dragoste și interes de Mare, așa cum a cerut Majestatea Voastră.

Strămutarea anului pregătitor al Marinei dela București la Constanța; creiarea pe lângă școala Navală a secției Marinei comerciale, putându-se astfel înjgheba acea înfrățire atât de dorită între Marina militară și Marina comercială – sau după expresia însăși a Majestății Voastre „*între Marina cu tunul și marina cu busola*”; cursul de inițiere în marinărie a 25 elevi, din liceele militare (clasa VI și VII), din vara aceasta pentru pregătirea suflotească a viitorilor marinari; călătoria de 3 luni a celor trei tineri ofițeri de marină în Mediterană, cu un vas construit după concepția lor; desele transporturi până în Marea Nordică sau Mediterana Orientală, a vaselor comerciale; instructiva călătorie a școlii navale în marea Egee, Adriatică și Mediterană; ieșirile în larg a vaselor de război pe orice vreme, întotdeauna cu un scop tactic; exercițiile cari s’au executat pe mare în colaborare cu marina comercială și cu Hydroaviația; participarea ambelor marini la manevrele de toamnă din acest an; înseamnă formarea unui „*suflet caracteristic al ei, al valurilor, și perpetuarea spiritului generos, plin de dragoste de larg, de inițiativă, de disciplină și de sacrificiu a Bricului «Mircea»*”, așa cum l-a conceput Majestatea Voastră.

Sporirea calitativă a Marinei militare prin repararea monitoarelor și a distrugătoarelor; mărirea numărului de vase cu nava școală, menită să înlocuiască pe bătrânul bric „Mircea”, dar să-i păstreze mentalitatea și educațiunea marinărească, care a format generații de distinși marinari; sosirea docului plutitor care ne va scuti pe viitor de acea mare și dureroasă servitute de a trimite vasele noastre spre îndocare în străinătate; dotarea S.M.R.-ului cu motonava „Transilvania”, care face mândria Marinei noastre comerciale, urmată în cursul acestei luni de un alt vas „Basarabia”, tot așa de frumos; dotarea C.F.R.-ului cu 2 tancuri petroliere; înzestrarea portului Constanța cu 3 remorchere și punerea în serviciu a primului vas de stat „Cetatea Albă”, pentru cabotaj, pe tot întinsul frontierei maritime; — sunt toate acestea, realizări cari vor da un nou avânt marinei noastre și vor îndeplini una din dorințele cele mai arzătoare ale Majestății Voastre, exprimată cândva în termenii următori:

„*În sfârșit va licări la orizont acea dorință a Mea, care știu că este a tuturor marinarilor, ca în loc să facem marină pe uscat, să o facem pe mare*”.

S I R E,

Desvoltarea generală a porturilor după un plan de sistematizare și de utilaje corespunzătoare cerințelor economice ale țării; realizările mai însemnate ca: bazinul de petrol dela Giurgiu, dispensarul dela T. Severin, postul de cherestea și bazinul docului plutitor dela Constanța; românizarea gurilor Dunării, care vine să dea un prestigiu ministerului aerului și marinei și o satisfacție legitimă direcției generale a porturilor și comunicațiilor pe apă, văzându-și îndeplinit un organ tehnic și de control, la Sulina, pentru care a luptat mai multe decenii, sunt atâtea elemente hotărâtoare de progres și de civilizație.

Dar opera cea mai de seamă și cea mai grandioasă prin proporția lucrărilor ei uriașe și rolul covârșitor ceva juca în economia și apărarea națională, este portul „Tașaul”, a cărui construcție a început, spre triumful deplin al luptei duse de Majestatea Voastre, despre care S’a exprimat în termeni atât de viguroși în 1933: „*Prima parte este acea faimoasă chestiune care trenează de câțiva ani de zile și pe care sunt convins că guvernul Meu își va da toate silințele spre a o relua și duce la bun sfârșit, este chestiunea Bazei Navale, bază fără de care marina noastră nu poate să trăiască*”.

Nimeni mai mult decât Majestatea Voastră nu are dreptul la o satisfacție mai bine meritată de a vedea îndeplindu-se una din cele mai vitale probleme ale marinei.

În fine, un punct capital de organizare, atât de reclamat de Majestatea Voastră, creiarea unei industrii marine, în țară, care să dea toată independența de construirea vaselor, este în plină desvoltare.

Pe lângă șantierele navale de la Turnul Severin, care construiesc vase comerciale, pe lângă Arsenalul Marinei, care, cu o utilare mai completă, ar putea construi vase de război de mic tonaj, s’au înființat șantierele navale dela Galați, de mare anvergură, care au început să monteze submarinele noi comandate și care ar putea executa și alte vase de război.

În concluzie: Sub toate raporturile, Regalele postulate au fost abordate.

Deși foarte laudabile și suficient de multe, realizările obținute nu constituiesc decât un început. Cale lungă mai este, dar nu disperăm. Efortul făcut până acum, rezultatele dobândite, ca și devotamentul tuturor colaboratorilor Ministerului, sunt cheazășia cea mai sigură în îndeplinirea integrală a planului de dotare a marinei, așa cum îl dorește Majestatea Voastră pentru promovarea țării noastre.

— *Se simte însă nevoia imperioasă a realizării unui plan de finanțare, care a fost propus de noi, sub diferite forme, admise în principiu de Majestatea Voastră.*

SIRE,

Nu este fericire mai mare pentru toți românii decât acela de a avea la cârma țării un mare Rege, Clarvăzător a toate, înfăptuitor al operelor celor mai mărețe, Ctitor al tuturor instituțiilor, Făuritor de o altă Românie. Astăzi când am avut onoarea, spre bucuria tuturor marinarilor și deci și a Majestății Voastre în care „se sbate vânjos sângele unei ilustre familii de marinari”, de a face bilanțul unei activități așa de rodnice, rog respectuos pe Majestatea Voastră să-mi permită a-i aduce prinosul de adâncă recunoștință, din partea celor două Marini, pentru încurajarea, grija și atențiunea ce ne-a arătat-o, și să recunoaștem solemn că Țara datorează Marina sa modernă, numai Majestății Voastre.

În această zi de mare sărbătoare, comandanți și marinari de toate categoriile, din țară, sau aflați dincolo de hotare, pe întinsul apelor, în luptă poate cu natura, Vă ridică din tot avântul lor sufletesc, un imn de slavă și mărire, și mai puternic decât sgomotul turbinelor lor, ei Vă strigă:

„Să trăiți Maiestate, să trăiască A.S.R. Marele Voevod de Alba-Iulia”^[9].

Instalarea Rezidentului Regal al Ținutului Prut [general M. Negruzzi]

(...)

Cuvântarea d-lui general adjutant Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei

D. general Paul Teodorescu, a ținut următorul discurs:

Înalt Prea Sfințite Părinte,
Onorată asistență,

Puternica personalitate de astăzi, marea figură istorică de mâine, Majestatea Sa Regele, doritor de mai bine pentru Țara și Neamul nostru a dat o nouă orânduie României.

Bucuria cu care a fost primită Constituția din 28 februarie 1938, a arătat darul de bine pe care îl avea națiunea pe deoparte iar pe de altă parte cum M.S. Regele a fost cel mai mare cunoscător al acestei probleme, arătând că a găsit soluția cea mai fericită, așa de fericită încât, deși în istoria societăților nu se cunoaște o trecere bruscă dela un regim la altul fără vărsare de sânge, totuși la noi totul s’a petrecut în cea mai perfectă liniște.

Din această constituție a purces o serie de legiuri, din care cea mai principală este legea administrativă.

Aceste legiuri au două structuri: o structură fizică,

Generalul Paul Teodorescu în mijlocul asistenței prezente la instalarea rezidentului regal Mihail Negruzzi

statică, teoretică, plină de principii care stau la bază, și o altă structură intelectuală, morală, de o excepție cu totul superioară necunoscută până acum în țara românească.

La fiecare pas în această lege se desprinde comandamentul de înalt ordin moral, care trebuie să prezideze la acțiunea fiecăruia din noi și la acțiunea colectivității. Găsim astăzi îndatoriri și nu drepturi; binele obștesc și nu cel personal; propășirea țării și nu a individului. Și mai mult decât atât, găsim, prin toate măsurile luate și manifestările petrecute, dorința de a se realiza un alt tip de român, acela care să convină unei țări demne, acela care să pună în valoare toate bogățiile țării noastre și să facă dintr’însa o țară respectată și demnă.

Pentru aplicarea acestor legi s’a numit o serie de personalități. Aici la Iași a fost numit d. general Mihail Negruzzi, fiu al Moldovei; Moldova în înțeles istoric și nu geografic; Moldova nu în granițele ei, așa cum le știm, ci Moldova de tradiții, Moldova politică, Moldova patriotică, Moldova istorică, Moldova aceea care a eșit din granițele ei și a dat naștere României Mari, fiindcă nu trebuie să uităm că de aici a pornit unirea Principatelor și tot aici s’a zămislit unirea tuturor românilor. (Aplauze.)

D. general Negruzzi, descendent dintr’o familie moldovenească, care a dat militari, magistrați, cărturari, academicieni, în dubla calitate de fiu al Moldovei și al unei familii de tradiție, prezintă pentru noi toată garanția că va ști, în acest minut, să reprezinte toate drepturile legale și toate drepurile administrative, conform noiei legi.

D-sa a cunoscut foarte bine obiceiurile moldovenești, cerințele moldovenești și va ști să aline durerile, să refacă toată splendoarea de altă dată a Moldovei.

Sunt foarte fericit că în calitate de moldovean am putut să vin aci în mijlocul dvs. în vechia capitală, în cetatea veche a Moldovei de odinioară și că am putut să iau cuvântul pentru a ura d-lui Rezident Regal Mihail Negruzzi sănătate, prosperitate și roade bune.

Să trăiască. (Vii aplauze)^[10].

Distrugătorul „Regina Maria”

Ofițerii și marinarii distrugătorului „Regina Maria” au fost medaliați eri pentru bravura lor.

Cuvântările rostite duminică la Constanța

Constanța, 10.

Într'un cadru de înălțare sărbătoare, a avut loc pe bordul distrugătorului „Regina Maria”, înmânarea medaliilor oferite ofițerilor și ostașilor de pe acest vas, pentru eroismul dovedit în zilele de 4-6 ianuarie, când împreună cu Marele Voevod Mihai de Alba Iulia, în drum spre Atena, au avut de luptat cu cea mai puternică furtună deslănțuită pe Marea Neagră de 30 de ani încoace. Tot în cadrul acestei solemnități, Liga navală română a oferit bravilor marinari, cari au trăit împrejurările de atunci, câte o mărturie, în amintirea botuzului mării primit de Moștenitorul Tronului cum și câte un număr din revista „Marina Noastră” cu o anexă ce descrie călătoria distrugătorului și împrejurările de atunci.

(...)

Inaugurarea Fondului național al Marinei.

Banchetul de pe motonava „Basarabia”

Cuvântarea d-lui g-ral adjutant Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei

Pentru cuvintele binevoitoare pe care mi le-ați adresat și cari îmi umplu sufletul de bucurie, vă aduc mulțumirile mele. Ca om mă măgulescu, însă conștiința riguroasă a militarului îmi dictează, în situația actuală, să situez chestiunea în adevărata ei lumină.

Care marinar nu a năzuit ca marina să fie la înălțimea prestigiului țării noastre și la nivelul altor marine străine răspunzând în totul nevoilor naționale?

Cari dintre directorii S.M.R. și N.F.R. nu au simțit nevoia și nu au împărtășit durerea de a vedea cât de mică este marina noastră comercială, față de nevoile economice ale țării?

Cari dintre directorii de porturi nu au dorit să avem

porturi mai frumoase ca cele de azi?

Aceste dorințe, aceste năzuinți și energii s'au adunat și datorită lor s'a născut atmosfera de azi, de care noi toți trebuie să ținem socoteală.

De aceea cred, că dacă este de adus un omagiu de recunoștință, el trebuie adus acelor cari au crezut fără să vadă și acelor cari au dorit și văd astăzi.

Lor trebuie să le fim recunoscători!

Eu nu-mi arog merite, ci numai norocul de a fi venit în aceste împrejurări, când paharul năzuințelor era plin. Zilnic am auzit vorbind pe d. amiral Bărbuneanu, amiral Gheorghiu, amiral Coandă, Coslinschi, amiral Păiș și alții despre nevoile acestei marine.

Eu nu am fost altceva, decât interpretul sentimentului de legătură legitimă între ei și nevoile marinei românești.

Acest cuvânt al dvs. a fost purtat și s'a auzit de el sus de tot, unde s'a întâlnit pasiunea și interesul de a avea o marină mai mare, așa cum o cerea însăși prestigiul țării noastre.

Subliniez, că pe lângă acei cari au contribuit cu convingere și sentimentul deplin la înfăptuirea acestei opere este d. director general Mihalopol, care a prezentat chestiuni precise și pe baza celor propuse, s'au realizat venituri mai mari, decât cele așteptate.

D-sa a fost acela care a propus de unde putem realiza aceste venituri. Readucerea stației de petrol și a silozurilor la P.C.A. au fost salutare pentru crearea fondului național al marinei și pentru lucrările portului Tașaul.

Înarmat cu aceste mijloace materiale și morale, lupta mea a fost susținută, reușind să măresc raza noastră de acțiune, în care am prins și interesul minis-terelor economiei naționale și de finanțe.

Cuvintele sunt prea mici, ca să oprim gratitudinea noastră către M.S. Regele, căruia îi datorăm ridicarea marinei.

Trăiască M.S. Regele Carol al II-lea! Trăiască Voevodul Mihai și întreaga familie regală! Trăiască Marina Românească!^[11]

Punerea pietrei fundamentale a rețelei de silozuri interioare, la Buzău.

La festivitate a fost de față și d. ministru g-ral Teodorescu

Eri duminică s'a făcut la Buzău în cadrul unei solemnități, punerea pietrei fundamentale a rețelei de silozuri interioare, prevăzută în marele plan de înzestrare a țării cu aceste folositoare anexe ale exploatării și

valorificării cerealelor^[12].

Magazia cu silozuri a cărei construcție a început în gara Buzău face parte din cele 34 asemenea magazine a căror construcție a fost hotărâtă a se executa ca o primă tranșă din marea rețea de peste 80 silozuri ce vor fi construite în întreaga țară.

Cu rapidul „Ștefan cel Mare” la care fuseseră atașate vagoane speciale au sosit la Buzău, pentru a participa la solemnitate d-nii: gen.adj. Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei, amiral Al. Gheorghiu, secretar general al M.A.M., c.amiral N. Păiș, gen. Cătoi, director general P.T.T., ing. Mihailopol, director general P.C.A., I. Răducanu, rectorul Academiei comerciale, prof. Brancovici, ing. Ghermani, Mircea Costinescu, Mihail Berceanu, Th. Mândru, dr. Ernest Grințescu, Const. Garoflid, Const. Danabasse, ing. Pavelescu, ing. Antoniu, ing. Chiricuță, Vișinescu, ing. Toma Gâlcă, prof. Ionescu, ing. Roșu, ing. Saligny, Chițoiu, ing. Grigorescu, av. I. Cosăcescu, Traian Lazăr, ing. Caton, Eug. Colibășanu, ing. Ignat, ing. Vardala și reprezentanții presei din București.

Lângă fundațiile magaziei cu silozuri din gara Buzău, fusese ridicat de autoritățile locale un frumos pavilion, împodobit cu steaguri tricolore și covoare naționale, în care au luat loc personalitățile sosite din București precum și acelea din localitate,

(...)

Răspunsul [la cuvântările lui C. Garoflid, Mircea Costinescu, prof. Emil Brancovici] d-lui general adj. Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei

Pentru agricultura noastră, ca și pentru economia națională, *începe d. ministru Paul Teodorescu*, ziua de azi are o atît de mare importanță, încât pentru un moment nici nu putem măsura binefacerilor creării silozurilor. Rețeaua de silozuri a cărei piatră fundamentală o punem acum are repercusiuni adînci în agricultură, economia națională și în armată. În agricultură, prin sporirea calității semințelor și a grînelor în general, prin bună păstrare și standardizare. În economia națională, peste 10 miliarde lei beneficiu, cca 1 miliard lei ce se pierdea prin degradarea semințelor, cca 6 miliarde lei ce se pierdeau din cauza proastei calități a grînelor, cca 4 miliarde lei prin stricarea porumbului neuscat la timp și utilizarea lui prea tîrzie. La aceste miliarde trebuie să se mai adauge și altele provenite din scăderea prețului rezultat al prezentării produselor noastre în mod masiv pe piețe, în dauna producătorului.

În fine, din punct de vedere militar, silozurile vor servi la stocarea cantităților necesare armatei și la întrebuințarea uzinelor electrice ca forță motrice, trebuincioasă diferitelor uzini și ateliere ce vor putea

fi create în zonele de operații.

M.S. Regele, în savantul discurs ținut cu ocazia congresului agronomic din 1937, când trasează, în mod atît de luminos directive noi pentru dezvoltarea agriculturii noastre, arată necesitatea imprevizibilă a creării unei rețele de silozuri.

Dorința regală exprimată trebuia să se înlăptuiască.

D. ministru Ionescu-Sisești, ca organ de răspundere și partizan convins al necesității silozurilor, fu cel dintâi care s'a bucurat, d-sa arătând în nenumărate împrejurări că agricultura fără silozuri nu e posibilă.

D-nii miniștri Cancicov și N. Constantinescu, deținători de mijloace, dar mai înainte de toate plini de înțelegere și adînc însuflețiți de marile opere ce întreprindea națiunea, au tradus în fapt postulatul regal prin două decrete legi cari asigurau sistemul financiar necesar. De atunci și pînă azi, M.S. Regele, cu grija Sa recunoscută, întreba mereu: „Cînd începeți?” Atît îi era de mare dorința de a vedea realizată această operă.

Ministerului aerului și marinei i-a revenit rolul de executant al planului, deoarece în compunerea sa actuală dispunea de administrația comercială a porturilor și căilor de comunicație pe apă, singurul organ din fără cu competență și experiență în domeniul silozurilor, prin practica sa în silozurile dela Constanța, Brăila și Galați.

Datorită muncii încordate personalului acestei administrații și în special spiritului de organizator al d-lui director general ing. C. Mihalopol, pot afirma că acest plan va fi dus la bun sfîrșit, spre satisfacția celor care ne-au onorat cu această lucrare.

Mulțumirile aduse de d-niile voastre și atît de generos exprimate, se îndreaptă în primul rînd către M.S. Regele, creatorul României moderne, care nu e stăpînit decît de un singur gând: acela de a-și servi Patria în modul cel mai desăvîrșit posibil.

În al doilea rînd, mulțumirile se îndreaptă către luptătorii amintiți cari nu s'au dat biruiți în fața greutăților ce-au avut de întîmpinat, ca și către întregul guvern care, potrivit devisei ce și-a propus, de a pune toată rîvna și munca în slujba națiunii, a purces cu hotărîre la îndeplinirea unei nevoi de bine obștesc și de prestigiu național.

Datori suntem azi, a încheiat ministru Paul Teodorescu, la punerea pietrei fundamentale a unei opere atît de importante, care face parte din vastul plan de binefaceri al regalității, să strigăm:

Trăiască M.S. Regele!

Trăiască România Modernă!

Urale nesfîrșite au acoperit ultimele cuvinte ale d-lui ministru al aerului și marinei. Telegramele trimise D. general adj. Paul Teodorescu a trimis din gara

Buzău, după terminarea solemnității, următoarea telegramă M.S. Regelui:

„Răspunzând permanentei griji ce purtați agriculturii românești, am pus azi la Buzău piatra fundamentală a primului siloz al noii rețele de silozuri pentru propășirea economiei țării.

În numele tuturor reprezentanților sosiți pentru a lua parte la această solemnitate, gândul nostru se îndreaptă cu adâncă recunoștință către M.V., animatorul de fiecare clipă a operelor naționale de împliniri constructive.

Să trăiți, Sire”.

Au mai trimis telegrame Suveranului d-nii C. Garoflid, președintele Uniunii sindicatelor agricole, Mircea Costinescu, președintele Uniunii Camerelor agricole și prof. Emil Brancovici, președintele Uniunii exportatorilor de cereale.

D. ministru Paul Teodorescu a mai expediat telegrame Î.P.S.S. Patriarhul, președintele consiliului de miniștri și d-lor Mircea Cancicov, ministrul finanțelor, Mitiță Constantinescu, guvernatorul B.N.R. și ministrul economiei naționale, cum și d-lui prof. Ionescu-Sisești, ministrul agriculturii și domeniilor^[13].

Ședința festivă a Cercului aero-technic

D. general Paul Teodorescu a donat 100.000 lei pentru stimularea lucrărilor în tehnica aviației

Cercul Aero-Technic și-a deschis mercuri seara la ora 9, în sala soc. Politehnice din cal. Victoriei, ciclul de conferințe și comunicări pe 1938-39 printr-o ședință festivă cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate, în prezența d-lui general adj. Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei, prof. C.D. Bușilă, președintele societății Politehnice, prof. N. Vasilescu-Karpen, rectorul Politehnice din Capitală, g-ral Văleanu, dr. I. Costinescu, ing. C. Mihalopol, directorul general al P.C.A., g-ral Negrescu, g-ral Beroniade, g-ral Telemac, g-ral Rujinschi, prof. Const. Budeanu, prof. Teodorescu, ing. I. Vardala, ing. N. Codreanu, comandori în aviație: Jienescu, Marcu, Petrov, C. Secărescu, Alexandrescu, Botez, Tatu, Scarlat Rădulescu, Constantinescu, căpitani din aviație: Francisc Galeno, Vespasian Popescu, Braga, medic av. Victor Emanoil etc.

Salutul d-lui prof. C.D. Bușilă

D. prof. C.D. Bușilă a salutat, în numele societății Politehnice, cercul Aero-Technic care pentru al 10 an de existență rodnică, în interesul tehnic al aviației militare a țării noastre. A salutat de asemenea prezența d-lui ministru al aerului la această ședință, urând

cercului să aducă cât mai mari foloase propășirii aviației noastre.

Cuvântarea d-lui gen.adj. Paul Teodorescu

D. general adj. Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei, a schițat într-o scurtă cuvântare aspectele sub cari și-a desfășurat cercul aero-technic activitatea timp de 10 ani, teoretic-intelectual, practic pe teren și prin stimularea celor cari s'au ocupat în specialitatea aviației, subliniind că ceea ce o interesează în deosebi pe d-sa ca ministru al aerului, e practica pe teren. Pentru că armele ce se studiază, armata vrea să le aibe.

A observat apoi că Cercul are de dus o luptă grea, în primul rând cu poporul nostru, care fiind format în marea lui majoritate din plugari, e poetic și romantic. Va trebui deci de luptat din greu spre a-i infiltra un spirit tehnic, dar va trebui să se găsească formula spre a da acest spirit nu numai unei minorități, ci poporului românesc în totalitatea lui. Pentru aceasta, în afară de propaganda ce trebuie făcută încă din școală, trebuie să se înceapă cu introducerea tehnicii în jucării.

Trebuie, a subliniat d. ministru al aerului, să se ducă lupta spre a se găsi un ulei românesc pentru motoarele aviației, să se pornească la un studiu al benzinelor, al motorului cu lichid, să se dea o foarte mare atenție studiului prelungirii vieții materialului.

D. general adj. Teodorescu a adus conducătorilor Cercului omagiul ministerului aerului pentru activitatea ce a desfășurat 10 ani, remarcând că va trebui să i se dea, în faza lui cea nouă, un program și mai dezvoltat ca până acum.

Și pentru a arăta că înțelege să sprijine activitatea Cercului nu numai cu cuvântul, a anunțat, în aplauzele călduroase ale asistenței, că dăruiește din partea

Generalul Paul Teodorescu la ceremonia de așezare a unei plăci de marmură (septembrie 1938), la aerodromul de la Pipera, în memoria eroilor aviatori români

ministerului aerului 100.000 lei pentru studierea specialităților tehnice în aviație și spre a stimula toate energiile din țara noastră^[14].

**„Vom protegi aviația, dela micul aeromodelist până la desăvârșitul pilot de război”,
a spus d. general adjutant Paul Teodorescu,
ministrul Aerului și Marinei**

În sala cea mare de consiliu a Federației Aeronautice Regale a României s'a ținut ieri dimineață o importantă consfătuire aviatică, prezidată de d. general adj. Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei. (...)

Expunerea d-lui general adj. Paul Teodorescu

Deschizând ședința, d. ministru al Aerului și Marinei, g-ral adj. Paul Teodorescu, a luat cuvântul expunând concepția ministerului Aerului și Marinei în conducerea și îndrumarea aviației particulare. D-sa arată că sunt trei chestiuni esențiale pe care le urmărește și de care depinde succesul acțiunii întreprinse pentru aviație și sbor. Acestea sunt:

- Încadrarea personalului și formarea lui pentru a putea fi utilizat în războiu;
- Achiziționarea materialului de sbor și
- Formarea spiritului aviatic ce trebuie să existe în întreaga țară, pentru ca aviația să-și poată îndeplini misiunea.

Ministerul Aerului și Marinei protejă mișcarea aviatică în ansamblul ei de la micul aeromodelist până la marele acrobat sau pilotul complex de războiu.

Pentru ca acțiunea să aibă succes este nevoie de coordonarea muncii, care să excludă orice acțiuni izolate. Este necesar apoi ca proiectele și studiile care sau făcut și pe care le expune să se traducă în fapte, căci ele nu au o valoare decât pe teren. Scopul nostru este – a spus domnul ministru – să desvoltăm interesul întregii națiuni pentru aviație, începând dela copii și femei, bărbați bătrâni și cei combatanți, toți să fie legați cu sufletul de aviație care să le fie apropiată tuturor.

Din copilărie, dela primele manifestări ale aeromodelistului, trebuie urmărit în educația tineretului posibilitatea de a se ajunge la pilotul de războiu. Programul nostru trebuie să fie unitar, existând un acord deplin și o continuitate, care să permită desvoltarea erarhizată a aeromodelismului, planirismului, aviației de turism sau sportivă și a aviației de războiu.

S-a văzut că un astfel de program se poate realiza numai prin mijloacele proprii ale Asociațiilor aviatică.

Pentru aceasta ministerul Aerului și Marinei a hotărât să vină în ajutorul inițiativei particulare, prin infrastructură, amenajând aeroporturile și clădirile necesare, prin material, acordând tot ce este disponibil în acest moment și prin îndrumare de ordin general.

Și – a accentuat cu hotărîre d. general adj. Paul Teodorescu – acest spirit are să se încadreze în modul cel mai desăvârșit în regimul actual. Nu este posibil și nu vom îngădui cu nici un preț ca să trăiască în mijlocul aviației particulare idei cari pot duce la acțiuni scăpătate, anarhice și de tulburare a atmosferei de muncă rodnică de astăzi. Exemplul pe care l-am văzut zilele trecute nu servește în nici un fel spre cinstea aviației.

Dealtfel cea mai bună dovadă că programul nostru este cel indicat și că a fost bine întocmit este faptul că cu ocazia călătoriei de studii în străinătate a d-lui Egon Nasta, el a fost găsit cu totul asemănător cu acela preconizat azi în statele din Occident, cu aviația cea mai avansată.

Un vast program de activitate

Am avut fericirea să constat că în pregătirea programului ce vă expun azi și în acțiunea din ultimele luni, au colaborat cu sinceritate și fără nici o rezervă Comandamentul forțelor aeriene, Direcția Aviației civile, conducerea F.A.R.R. și toate asociațiunile.

Realizările pe care le urmărim încep cu acțiunea de propagandă, pe cale de conferințe, publicațiuni etc.

Tot în cadrul propagandei intră și mișcarea aeromodelismului, care aluat un avânt cu totul remarcabil și unde cu concursul larg al Străji Țării, cu care am ajuns la o perfectă înțelegere, vom obține încă în acest an 196 de cercuri în care peste 5.000 de copii lucrează la modele zburătoare. Acest număr este dealtfel aproape atins din acest moment, așa că putem spune că numai în câteva luni de activitate am ajuns la împărțirea numărului de unități care se ocupă cu aviația copiilor.

Pasul următor pe calea aviației este planorismul, care va activa prin trei centre, la Sf. Petru Brașov, Iași și Brad și prin zece școli diferite de sbor fără motor. Vom obține în acest an 800 de tineri planoriști (brevetul B) și cel puțin 100 de piloți de sbor plutit (brevetul C) și de performanță.

În aceste manifestări vom avea concursul Străjii Țării și vom lucra în strânsă colaborare cu Inspectoratul general premilitar.

Cât privește sborul cu motor, care este scopul final al întregii pregătiri aviatică, Ministerul va subvenționa la Asociațiile particulare formarea unui număr de 325 piloți, îngrijind de antrenamentul altor 500 formați în anii precedenți.

Din acest număr, o parte importantă vor continua

antrenamentul pe avioane superioare celor de școală iar alții vor trece pe avioane de război – după aptitudinile ce vor arăta.

Entuziasmul pentru aviație este evidențiat – *a spus d. general adj. Paul Teodorescu* – de faptul că 115 funcționari ai ministerului Aerului și Marinei au cerut să devie piloți. Dintre aceștia, 25 aleși printre cei mai tineri și mai sportivi vor face pilotajul chiar în acest an.

Aceste competițiuni multiple, care se vor desfășura în toată țara, precum și cele 30 de meetinguri aeriene, care vor avea loc în condiții excepționale, vor fi un puternic mijloc de propagandă pentru aviație și sbor.

Direcția aviației civile, organul ministerului, care tutelează mișcarea aviatică particulară a asociațiilor afiliate F.A.R.R.-ului, va avea în anul acesta la dispoziție fonduri însemnate pentru a sprijini toată această mișcare. Aviația civilă și F.A.R.R. vor dispune astfel de un buget de 150 milioane lei față de 6 milioane în anul trecut. Școlile particulare de aviație vor dispune de 49 de avioane puse la dispoziția lor de Stat numai în acest an și de 55 de avioane în anii trecuți. În felul acesta se vor putea organiza la asociațiile F.A.R.R.-ului trei secțiuni:

- una de formare a piloților noi;
- alta de antrenament și o
- a treia, care se va consacra aviației sportive de turism și competițiuni.

Lămuririle d-lui Egon Nasta

D. ministru, terminând expunerea d-sale, a invitat pe d. secretar general Nasta să dea o serie de lămuriri suplimentare asupra programului expus și asupra rezultatelor deja obținute în realizarea lui.

După expunerea d-lui Nasta, care a arătat importanța covârșitoare a programului d-lui ministru general Paul Teodorescu și rezultatele, atât de însemnate, obținute chiar dela început și care promet o eră nouă pentru aviația românească și, după amănuntele nouilor aeroporturi, d. ministru al Aerului și Marinei a trecut la a doua parte a expunerii, arătând planul aviației militare în materie de formare de personal și legătura ce trebuie să existe între aviația particulară și cea militară în această privință.

D. ministru a dat apoi cuvântul d-lui general adjutant de divizie Stoicescu, comandantul forțelor aeriene, care și-a arătat deplinul acord cu programul întocmit și întreaga mulțumire pentru colaborarea dintre aviația civilă și militară rodnică.

D. general Giossanu, comandantul școlilor militare și președintele comisiei de învățământ F.A.R.R. și d. comandor Scarlat Rădulescu, directorul aviației civile, au dat apoi o serie de explicațiuni, exprimând câteva deziderate, de care urmează să țină seama în

executarea programului.

Apoi d-nii inginer Bastachi și Codreanu și-au exprimat, din partea asociațiilor afiliate F.A.R.R.-ului, mulțumirea și recunoștința pentru marele efort ce se face pentru aviație^[15].

Aviatorul ing. Cociașu a sosit în Capitală. Un frumos raid de antrenament de 16.000 Km (...)

Raidul întreprins a totalizat 16.000 km și constituie un nou succes pentru d.ing. Cociașu și pentru aripile și culorile naționale pe care le-a purtat pe deasupra atâtor țări.

D.gen. Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei, a felicitat pe d. Cociașu, pentru frumoasa performanță isbutită. Asemenea încercări isbutite – *a afirmat d. ministru al aerului și marinei* – nu fac decât ca interesul publicului pentru aviație să crească. Noi, *a subliniat d.gen. Paul Teodorescu*, trebuie să pregătim lumea să nu se teamă de avion și să-l utilizeze ca mijloc de locomoțiune, tot așa precum face cu calea ferată.

A. Pomescu^[16]

O educație specială va îndruma către aviație și marină tineretul

Declarațiile d-lui gen.adj. Paul Teodorescu

Vasta operă de educare și îndrumare a tineretului nostru către aviație și marină a fost expusă ori, reprezentanților presei, de către d. gen. adj. Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei și a fost prilejuită, mai cu seamă, de deplinul succes pe care l-a avut concursul național de aeromodelism, ținut în zilele de 30 aprilie și 1 mai la Sân Petru (Brașov). Cu această ocazie, d. ministru a putut constata, cu vie satisfacțiune, roadele pe care le-a dat cu prisosință străduința d-sale și a colaboratorilor d-sale de a îndrepta tineretul spre aviație.

Temelii noi pentru aviație

Desăvârșitul gospodar care este d.gen.adj. Paul Teodorescu a înțeles, dela instalarea d-sale, la conducerea destinelor aviației noastre, că ea nu poate fi într'adevăr consolidată decât dacă, întocmai ca la un edificiu renovat, nu i se înnoiesc însuși temeliiile în acest scop, d-sa a găsit necesar ca tineretul nostru să fie preocupat de lucruri cât mai folositoare și mai interesante.

Nu este lucru mai plăcut și mai folositor pentru acest tineret – *ne-a declarat d. ministru* – decât aeromodelismul.

Prin el, tineretul trăiește o copilărie mai frumoasă, mai aproape de știința vremurilor noastre, mai atractivă decât copilăria epocii „smeului”. Tineretul trebuie dirijat spre munca atractivă, care să-l amuze instruiindu-l și nu trebuie lăsat să fie captat de idei utopice, teoretice, sterile și răufăcătoare.

Prin copii – *ne-a spus mai departe d.gen.adj. Paul Teodorescu* – vom forma o ambianță și o atmosferă prielnică dezvoltării spiritului aviatic în națiune.

Până acum, s’a făcut apel numai la militari, din rândul cărora am recrutat aviatorii noștri.

Este adevărat că am apelat și la elementele din afară de oștire, fără ca rezultatele să fi fost prea îmbucurătoare. Dealtfel numărul piloților pe care îi reclamă dezvoltarea actuală a aviației noastre, este cu mult mai mare ca oricând.

Educați din frageda copilărie, obișnuiți și familiarizați cu avionul, tinerii vor răspunde menirii lor cu plăcere, pasiune și entuziasm, cea ce înseamnă că ei vor îmbrățișa acest element cu precădere și îi vor servi cu credință și convingere.

Această îndrumare a tineretului către aviație nu se face azi numai sub imperativul stărilor de îngrijorare ale vremurilor de față; ea este cerută și pentru pregătirea unui cât mai bine instruit personal care să conducă peste mări și țări avioanele românești de transport, intensificând legăturile aeriene dintre țări, cheazășie sigură de civilizație și prosperitate.

Să făurim o generație tare

Programul pe care îl aplică atât de fructuos de ministru al aerului și marinei nu privește numai pe piloți. Tinerii vor fi atrași spre aviație creindu-li-se, în același timp și o carieră, radiotelegrafiști, observatori, mecanici, meteorologiști, instructori etc., iată o serie de ocupațiuni de viitor pentru cât mai mulți tineri români.

— Sunt de părere, *a declarat d. ministru al aerului* – că în țara noastră se trăiește într’un ritm mult prea domol. Tânărul trebuie atras spre o ocupație care să ceară mai multă energie, mai multă luptă cu elementele, mai mult risc bărbătesc, pentru că în aceste condițiuni satisfacția biruinței este mai completă.

De acest fel de oameni țara noastră simte azi nevoia; e timpul să înlăturăm tendința de căpătuire prin funcționalism steril, e timpul să călim prin încercare generația de mâine.

Prin aeromodelism, tineretul capătă o altă structură materială și sufletească, lasă deoparte jocurile fără rost și învață să crească într’un laborator prielnic

lui și țării sale.

Am mare nădejde – *spune d. ministru al aerului* – în ceea ce se va făuri în această țară, și îmi urez să trăiesc pentru a vedea minunatele rezultate. Garanția acestei speranțe este însăși marele ctitor al aviației și regeneratorul României de azi, *M.S. Regele*.

*

Pentru aeromodelism s’a făcut apella străjerie iar pentru centrele de sbor fără motor, acolo unde tânărul începe să cunoască fiorul sacru al sobrului să mănuiască avionul, s’a făcut apel la premilitari. Ministerul aerului și marinei nu a cruțat nici eforturile materiale pentru creierea de noi centre și pentru îmbunătățirea și propășirea celor actuale.

Tot ca și în aviație s’a procedat și în marină, ele fiind strâns legate în țeluri și în organizație, ministerul nefăcând deosebire între cele două elemente ale oștirii. Or, toate marile porturi din țară, cât și în cele mai mici, au fost create centre de marino-modelism în care tinerii vor fi inițiați în cele marinărești.

A. Pomescu^[17]

„Trebuie să îndrumăm tineretul către aviație și marină” – a spus d. general Paul Teodorescu, în declarațiile făcute eri presei

D. general adj. Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei a făcut eri reprezentanților presei importante declarații privitoare la educarea și îndrumarea tineretului nostru către aviație și marină.

Din clipa când a preluat conducerea departamentului Aerului și Marinei, d. general adj. Paul Teodorescu a înțeles că aeronautica și marina noastră, pentru a căpăta dezvoltarea și forța necesară, atât de dorită de M.S. Regele Carol II, marele ctitor și așezătorul pe noi baze a României de azi, trebuie puse pe temelii sănătoase și solide.

Ne trebuie – *a spus d. ministru al aerului și marinei* – elemente pricepute în aviația ca și în marină, pentru a ne atinge țelul. Spre a forma aceste elemente am apelat la tineretul, pe care îl vom instrui și educa în acest spirit, îl vom apropia într’atât de aviație și de marină, încât acestea să devină preocuparea lui de căpetenie și îndeletnicirea lui de mâine.

Dezvoltarea spiritului aviatic prin aeromodelism

Este necesar deci – *a continuat d. general adj. Paul Teodorescu* – ca tineretul nostru să fie preocupat de lucruri cât mai folositoare și interesante. Or, nu există lucru mai plăcut pentru tineret decât aeromodelismul, care îi face copilăria mai frumoasă și îi creiază și

desvoltă cu încetul un spirit aviatic.

Trebue să dispară pentru totdeauna ideea de a crește copiii în utopie și teorie. Vremea smeului și a jocului cu bile a apus.

Tineretul trebuie dirijat spre o muncă atractivă și în propriul său interes, cât și al țării, nu trebuie lăsat să lăncezească.

Prin copii vom forma o ambianță și o atmosferă cât mai prielnică pentru dezvoltarea spiritului aviatic în națiune. Copilul câștigat prin aeromodelism, cunoaște de mic avionul pe care pe viitor va voi să-l stăpânească pilotându-l.

În vederea recrutării personalului de sbor, am făcut până acum apel numai la militari și la o parte dintre piloții civili. Numărul de piloți de care în împrejurările actuale avem nevoie imperioasă este astăzi mult mai mare.

Educați de mici, tinerii vor răspunde menirii lor cu ceea ce este neapărat necesar în aviație, adică: plăcere, pasiune și entuziasm. Astfel recrutarea viitorilor noștri sburători ne va fi mult ușurată, ei prezentându-se bine pregătiți răspunzând pe de-a-ntregul marilor interese ale națiunii.

Nu vrem să se creadă – a continuat d. ministru al aerului și marinei –, că tot programul nostru este aplicat pentru vremurile de restriște, avem un scop mai înalt dezvoltarea legăturilor aeriene, creierea a cât mai dese rețele de trafic comercial aerian și micșorând astfel distanțele cu străinătatea. Aviația este astăzi, să nu se uite, în primul rând un factor de civilizație.

Nu sunt departe vremurile când vom vedea cerul străbătut de uriașe aeronave capabile să transporte încărcături de zeci de tone.

Orizonturi pentru tineret

Scopul nostru nu este numai să formăm piloți. Voim să educăm tineretul și ceva mai mult voim să-i facem o carieră. Vom forma deci, pe lângă sburători, mecanici, radiotelegrafiști, observatori, meteorologiști etc.

În continuare, d. general adj. Paul Teodorescu și-a exprimat părerea că la noi în țară se trăiește într-un ritm prea lent. Tineretul, în majoritate, este abătut dela sport, sau mai bine zis, de la risc. Numai consumând energie într-un scop mobil și constructiv – a spus d.-sa – tinerii de azi vor deveni elemente folositoare și sănătoase.

În străinătate, plecat în colonii, aproape copil, se înapoiază în țară ca om format. Cine riscă, câștigă, zice un dicton. Oamenii de curaj, oamenii de acțiune nu pot fi formați decât înfruntând primejdia. Vom căli prin încercare tineretul românesc.

D. general adj. Paul Teodorescu și-a exprimat nădejdea că într-un viitor foarte apropiat roadele

General Paul Teodorescu prezent la concursurile de aeromodel de la Dudești-Cioplea (2 octombrie 1938)

acestei acțiuni și îndrumarea dată tineretului de către Suveranul vostru prin străjerie vor da rezultate dorite.

Elementele necesare dezvoltării aeromodelismului se recrutează din rândurile străjerilor, iar cele necesare sborului fără motor și piloților din prima fază, din rândurile premilitarilor.

Ministerul Aerului și Marinei – a spus d.-ral adj. Paul Teodorescu –, a pus la dispoziție fondurile necesare în acest scop înmulțind centrele, înzestrându-le și îmbunătățind pe cât cu putință mijloacele de acțiune.

Nu numai aviatori, ci și marinari

Acelaș procedeu a fost aplicat și pentru dezvoltarea cadrelor marinei. Au fost create centre de marino-modelism atât în porturile și dau educație tineretului în cele mici. Instructori recrutați din cadrele ofițerilor de marină, inițiază și dau educație tineretului în cele marinărești. Începând cu înotul, cu vâslitul, cu navigația cu pânze, tineretul își formează un spirit marinăresc. Astfel ostașii marinei comerciale nu vor avea de învățat decât mânăuirea armelor. Crescut și educat în spiritul marinăresc, tinerii vor putea înlătura și înlocui elementele străine din marina comercială, iar țara va face față concurenței marinelor străine.

*

Încheind declarațiile sale de general adj. Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei, și-a exprimat încă odată nădejdea că eforturile cari se depun în această direcție sub înalta oblăduire a M.S. Regelui Carol II, își vor ajunge în curând țelul.

I.Liv.^[18]

Solemnitatea dela Galați

În prezența M.S. Regelui și într'un entuziasm de

nedescriș

**s'a lansat Nava port mine „Amiral Murgescu”
Cuvântarea d-lui general Paul Teodorescu.
Răspunsul Suveranului**

Mare pregătire și minunat aranjament în rada șantierului.

Ca și parcursul dela gară, prin oraș, pavoazat sărbătorec, șantierul a cunoscut haina curată și încântătoare adecvată solemnității.

Pe frontispiciul atelierelor, privind către nava ce urma a fi lansată, portretul M.S. Regelui aduce vegherea continuă asupra destinului marinărești.

În dreapta către punctul în care se va lansa, carapacea vasului așteaptă albă, temerară sigură.

Frânghiile metalice întinse să plesnească, așteaptă încordate momentul destinderii.

Bătrânul Danubiu își trece undele cu liniștea anilor săi. Mângâie cu undiri line coastele vedetelor și monitoarelor cari i-au împetrișat cursul întrecutele întreceri cu armele străine nouă. Au trăit împreună înfrângeri și au izbândit laolaltă victorii.

Tăișurile celor două distrugătoare „Regina Maria” și „Mărăști” îl despică ușor.

Bricul „Mircea”, noul „Mircea” venit din apele sărate ale mării, în îndulcitele unde turburii, își înalță mândru cele trei catarguri.

În provă, chipul Voevodului Mircea cel Bătrân. Hlamida voeodală a desprins două fâșii din chiu-toarea gâtului, prinzând babordul și tribordul ca într-o înfruntare.

Din larg, distrugătoarele „Regina Maria” și „Mărăști”, monitoarele „Lahovary”, „Catargiu”, „Kogălniceanu” și „Brătianu” privesc către noi din babord.

Pe șantier, sub prova navei ce-și așteaptă botezul odată cu eșirea „în lume”, pe estrada improvizată, clerul își îmbracă odăjdiiile.

Lumea este în freamăt. Momentul e prea solemn și împrejurarea prea rară, pentru ca să-ți mai poți stăpâni emoția.

Pe vase, fluerături trilate, adună oamenii la posturi. Aliniați întâi ca un alt brâu alb, pe puntea vaselor și ele alburii, mateloții execută un al doilea ordin. Catargurile sunt asaltate și de două ori câte patru, vergile catargurilor mari și alte două ale celui mic, au căzut în stăpânirea matrozilor. E un spectacol rar, priveliștea celor 95 marinari rânduiți pe vergi.

E ineditul salut marinăresc. Aidoma spectacolelor pe cari le-am văzut numai în jurnalele de cinematograf.

Sunt în așteptarea M.S. Regelui, care trebuie să sosească dintr'un moment într'altul.

Sosirea M.S. Regelui

Din stânga, M.S. Regele apare, întovărașit de d-nii: Armand Călinescu președintele consiliului, Urdărianu, ministrul Palatului, colonel Filiti și maior Ilie Radu adjutanți regali, general adj. Paul Teodorescu, Victor Slăvescu, Ghelmegeanu, Bujoiu, miniștri, C. Giurescu, rezidentul ținutului Dunărea de jos, I.Gr. Periețeanu, Eugen Titeanu, ing. Caranfil.

Suveranul e întâmpinat de P.S. Sa Cosma, episcopul Dunării de Jos, care-i prezintă sfânta cruce, pe care M.S. Regele o sărută.

De pe vase salutul „la Rege” stârnește urale entuziaste; bereturile salută odată cu mâna întinsă din dreptul inimii către dreapta.

Tunurile, îndrăcite, aruncă și ele salutul lor, bubuitor de 21 ori, impresionant. Privirile toate sunt ațintite către vase și schimbate apoi pe Suveran.

Famfarele intonează Imnul Regal. Momentul e înălțător.

Asistența (...)

Slujba religioasă (...)

Cuvântarea d-lui general Paul Teodorescu

SIRE,

Grandioasele serbări dela 10 mai și dela 8 iunie, când Națiunea a trecut – cu succes – în fața Țărei și a Regelui ei, două din cele mai importante probe de putere armată și de forță morală. Majestatea Voastră asistă, astăzi, la lansarea celei dintâi nave de război, construită în țară. Firește, serbarea de la Galați nu este de natură a egala pe cele dela București, ea fiind, de o amploare mult mai mică; totuș pe planul Marinei, ziua de 14 iunie este de o importanță capitală. Pentru tot marinarul este o adevărată sărbătoare.

Lansarea primului vas de război are pentru noi mai multe semnificații:

— Se arată măsura puterilor noastre în domeniul construcțiilor navale. Inginerul și lucrătorul român se dovedește ca un bun constructor, de vase de război și foarte adaptabil la o tehnică cu totul specială, prea puțin cunoscută nouă.

— Marina noastră începe să devină din ce în ce mai tare și ca o consecință firească, moralul său devine din ce în ce mai ridicat.

— În sfârșit, Națiunea, prin sporirea Marinei, cu mijloace capabile de apărare a litoralului, devine mai încrezătoare în puterile ei și mai sigură de viitorul ei.

În continuare, d-sa vorbește despre trecutul marinei noastre, după care spune:

O nouă glorioasă eră se deschide pentru marina română.

Secundat de d. președinte al Consiliului care este pătruns de importanța apărării litoralului ca factor

de pace și de prosperitate economică; secundat de asemeni de d. ministru al Finanțelor, care a găsit formula financiară cea mai practică, Majestatea Voastră poate să fie sigură că planul naval ce a elaborat cu atâta grijă și dragoste pentru Marinarii Săi, va fi în curând adus la îndeplinire.

SIRE,

Nava port-mine ce se lansează astăzi face parte din programul mai sus amintit. Ea a fost comandată de ministerul aerului și marinei prin contractul No. 703 din 11 Septembrie 1937 și este de tipul cel mai modern.

Lucrul pe cală s'a început la 1 august 1938, primul nit s'a bătut de MAJESTATEA VOASTRĂ la 22 octombrie 1938.

SIRE,

MAJESTATEA VOASTRĂ, dorind să se slăvească figurile proeminente de marinari români și să se perpetue amintirea faptelor lor, în serviciul patriei, a ținut ca noua navă să poarte numele „AMIRAL MURGESCU”.

Într'adevăr amiralul MURGESCU prin studiile sale făcute în Franța, prin bogatul stat de serviciu al întregii sale cariere, ca și prin eroismul său dela 1877, întruchipează figura militară de marinar, cea mai completă a trecutului nostru.

Actuala navă va fi urmată la scurt interval de alte nave de război, și peste câțva timp încă de altele.

Marina modernă română este în plină ascensiune, grație MAJESTĂȚII VOASTRE, înaltul ei Protector și Ctitor.

Nu este marinar astăzi, care să nu știe că marina modernă este opera MAJESTĂȚII VOASTRE, după cum nu este marinar care să nu-și dea seama de jertfele pe care le face Țara cu înzestrarea ei.

Acestor sacrificii, marinarii MAJESTĂȚII VOASTRE vor ști să răspundă cu puterea lor de muncă, cu priceperea și devotamentul lor.

Sunt astăzi interpretul tuturor de la mic la mare, ca să exprim pe lângă sentimentele lor de fidelitate și de gratitudine, urările lor cele mai calde de sănătate și bună sporire pentru MAJESTATEA VOASTRĂ ȘI MARELE VOEVOD DE ALBA IULIA.

Să trăiți MAJESTATE!^[19]

Prima călătorie a navei școală „Mircea”

În prezenta d-lui ministru Paul Teodorescu, bricul „Mircea” a plecat ieri în largul mării Mediterane în prima călătorie de instrucție, având la bord 11 ofițeri, 16 maeștri, 109 elevi și 67 oameni de echipaj. Ochi înlăcrămați, gânduri dragi și fâlfâiri de batiste au însoțit Nava

Școală până a dispărut la orizont.

D. general adj. Paul Teodorescu, ministrul Aeronauticii și Marinei a ținut să onoreze cu prezența sa plecarea navei școală „Mircea” în prima călătorie de instrucție pe Marea Mediterană cu elevii școalei navale și al școalei de specialități.

D. ministru a sosit la Constanța cu avionul însoțit de șeful său de cabinet cpt.av. Francesco Galeno. D. general Paul Teodorescu, a fost întâmpinat pe Aeroportul Constanța de d. V.Amiral Bărbuneanu, comandantul Marinei Regale.

Dela aeroport de ministru a plecat imediat la locul unde era ancorată nava școală. Pe bordul ei s'a oficiat un serviciu religios. (...)

Cuvântarea d-lui amiral Bărbuneanu (...)

Răspunsul d-lui ministru general adj. Paul Teodorescu

D. ministru al Aeronauticii și Marinei a arătat importanța acestei călătorii de studii făcută cu Nava Școală „Mircea”. D-sa a recomandat elevilor să profite cât mai mult din cele ce vor vedea în această călătorie, de care alții mai înaintea lor n'au avut parte. D. ministru spune apoi ofițerilor, elevilor și întregului echipaj că ei reprezintă împreună cu Nava „Mircea”, o porțiune din teritoriul românesc și recomandă tuturor să se poarte cu demnitate oriunde și cu oricine.

D. ministru Paul Teodorescu a strâns apoi mâna

General Paul Teodorescu și comandantul bricului „Mircea”, comandor August Roman

ofițerilor și elevilor, urându-le călătorie frumoasă și plină de învățăminte.

După aceasta a debarcat împreună cu toți invitații. (...)

D. comandor Roman [comandantul navei „Mircea”] a mai adresat și următoarea radiogramă:

D-lui general Paul Teodorescu ministrul Aeronauticii și Marinei:

Ridicând mândru pavilionul lui N.M.S. „Mircea” ne simțim mândri de încrederea dvs. și sub ocrotirea pavilionului Țării noastre, ne despărțim de Constanța în convingerea că la înapoiere vom mări verigele din lanțul glorios al Marinei Regale și pornim cu mai multă încredere în viitorul neamului nostru pe mare.

(ss) Comandor Roman

Astfel, a început noua Navă Școală „Mircea”, prima ei călătorie de studii^[20].

Serbarea Patronului Aviației

Defilarea. Vizitarea aerodromurilor din Giulești și Popești-Leordeni

Eri dimineață s’a desfășurat la Monumentul aviației dela Șosea, serbarea Patronului Aviației, cinstită cu înalta prezență a M.S. Regelui Carol II și a membrilor guvernului.

La Monumentul Eroilor aviatori, unde din anul 1935 se întrunesc, de fiecare 20 iulie, sburătorii Țării, solemnitățile a fost însuflețită anul acesta de batalioanele de sburători din cadrele aviației sportive, venite din toate unghiurile Țării spre a defila, în salopetele albastre de sbor, în fața Marelui Ctitor al aviației române, M.S. Regele Carol II. (...)

Cuvântarea d-lui general-adjutant Paul Teodorescu

SIRE,

Întreaga aviație: premilitară, turistică, comercială și militară, serbează, pe tot cuprinsul țării, ziua de 20 iulie.

Majestatea Voastră, în nemărginita-i atenție pentru aviatori, le-a destinat de patron, pe Sf. Ilie, zis și Tesviteanul Proorocul, pentru că asemănător, celui înălțat la Ceruri, de cai înaripați... și a puterii lui de credință, cavalerii aerului Majestății Voastre purtați de caii lor, să stăpânească cu aceeași dibăcie văzduhul, și să propovăduiască cu aceeași credință, o viață de virtute, plină de riscuri, de sacrificii și de jertfe.

În fiecare an, ne strângem mic cu mare, în jurul

acestui frumos monument, simbol măreț al strădaniei sburătorului, în lupta lui încăpățânată pentru deslăspirea ființei sale de Pământul care-l ține... și Cerul care-l cheamă.

În fiecare an, la aceeași zi, atestăm: celor care au cutezat dar nu s’au înfricat, celor care au pătit, dar nu s’au mântuit, celor care au murit dar nu s’au dat învinși, că în sfârșit totuși ei au biruit.

Mai venim, Sire, aci, ca să aducem slava noastră însoțită de o pioasă recunoștință, eroilor noștri sburători, dispăruți în plină tinerețe dar și în plină glorie, pentru înălțarea cât mai sus a aripilor românești.

Prin triumful lor în Cer, unde au domnit – în adevărați cuceritori –, ca și prin jertfa lor supremă, ei ne-au lăsat un patrimoniu de virtuți, dătător de o nouă tradiție pentru neamul românesc.

În mintea noastră trăește vie amintirea chipurilor lor înflăcărate de entuziasm; în sufletul nostru simțim sbuciumatul lor suflet, în goana lor nebună spre biruința finală; în ființa noastră purtăm parcă ceva din forța lor divină, căci ei au murit ca să trăiască în noi și mai puternic, pentru a duce la îndeplinire – ca o misiune cerească – visurile și idealurile lor.

SIRE,

Temerarii Voștri sburători recunosc în Majestatea Voastră nu numai pe supremul Șef al Oștirei, dar pe creatorul aviației, pe părintele ei sufletesc, care i-a înțeles, dintr’un început, duhul... și i-a fixat destinele.

În aceste clipe înălțătoare, să-mi fie îngăduit a reaminti că Majestății Voastre se datorește prima temelie pusă la organizarea modernă a aviației noastre; că sub neîncetata grijă a Majestății Voastre, ea a putut să se ridice dela situația modestă de după războiu, la rangul de armă de astăzi; și tot sub înalta oblăduire a Majestății Voastre, ea va deveni armata aeriană de mâine, pe care dreptul de apărare al țării o reclamă.

Nimic nu a scăpat din vedere Majestății Voastre, în această a ei fundamentală așezare, doctrină, înzestrare, personal, industrie, spirit de armă, înscriind astfel în istoria aviației, paginile ei cele mai luminoase.

Dar, pe lângă aceste prevederi, de înaltă concepție și covârșitoare intuiție, Majestatea Voastră i-a dat daruri din minunatele sale daruri, i-a dat suflet din sufletul Său.

De aci, tainica legătură între Rege și sburătorii Săi, de aci sentimentul de afinitate și de înțelege reciprocă. Între ei și Suveranul lor, pe calea inimei nu este nici o ierarhie.

Ei se simt mereu alături de Majestatea Voastră, fie încurajați în momentele lor de primejdie, fie împărtășind cu ei clipele de bucurie.

De aceia, aviatorii de toate categoriile, sunt foarte fericiți astăzi, că pot să-și exprime toată admirația, recunoștința și devotamentul lor. Ei țin să vă asigure totodată de smerenia cu care să poartă în suflet, mai ales, de când în periculos sbor de noapte, unii în primejdie cu ei, Majestatea Voastră a trecut Carpații și s'a pogorît, înveșmântat în aviator, sub al cărui semn, plin de curaj, de încredere și de speranțe, a început să propovăduiască sensul unei alte vieți pentru întreg românismul.

SIRE,

Faptele eroice de fiecare zi ale zburătorilor Maiestății Voastre, care culminează, în mod natural la ei, cu o moarte anticipat consimțită, sunt cea mai puternică cheazășie, că atunci cândva suna ceasul, Aviația Română va sbura sus, sus de tot și – falnică – în cântece de motoare și mitraliere va ști să învingă sau să moară, pentru Neam și Rege.

Astăzi, din avântul lor sufletesc, pe care ei stăpânitori de sute de cai motoare, nu-l mai pot stăpâni, vă ridică un imn de mărire; și mai puternic decât sgomontul păsărilor lor, ei vă strigă: Să Trăiți Maiestate, să trăiască Măria Sa, Marele Voevod de Alba Iulia.

Defilarea (...) ^[21]

Strălucitoarele festivități navale dela Constanța

„Ceia ce este românesc nu se poate da, ceia ce este românesc se va apăra”, „Granițele odată brăzdate nu se pot schimba fără o primejdie de cataclism mondial – a spus M.S. Regele ieri, la Constanța,

Eri dimineață s'a desfășurat la Constanța, mărețele festivități de Marinei Regale Române. Serbările au fost onorate cu prezența M.S. Regelui și a Marelui Voevod Mihai. Deasemeni au participat și membrii guvernului înfrunte cu d. prim ministru Armand Călinescu.

Cu acest prilej s'a pus și piatra de temelie a digului dela Tașaul, menit „să apere de valurile Mării” portul cu acelaș nume. Pe nava „Basarabia”, răspunzând cuvântărilor ținute, M.S. Regele a rostit următorul discurs:

Discursul M.S. Regelui

*Domnule ministru,
lubiți camarazi,*

Pentru nimeni nu este o taină dragostea pe care o port Marinei noastre, o dragoste, pe care anul acesta am ținut s'o afirm și mai mult prin înscrierea iubitului Meu Fiu în rândurile Marinei Regale.

Cum ați spus foarte bine, acest an, care a trecut, a fost un an mănos pentru Marina noastră, a fost un an care însemnează un real progres, atât din punct

Regele Carol al II-lea este primit cu pâine și sare, de către primarul Constanței, general Teodor Nicolau

de vedere material, cât și din punct de vedere moral: întreaga concepție a noastră a început să se îndrepte înspre ideia că marina nu este numai o jucărie, ci că marina în adevăr îndeplinește un rol primordial în organizațiunea noastră, atât din punct de vedere al apărării naționale, cât și din acela al prestigiului și expansiunii noastre comerciale.

Pentru Mine este un fapt, care domină pe toate celelalte: venirea noului „Vas Școală”. Am vorbit în anii trecuți de acel faimos spirit, care a creiat marina noastră de astăzi. Prin venirea noului vas „Mircea”, nădăjduesc să văd reînnoirea spiritului, o reîntărire credinței marinărești și o posibilitate ca, marinarii noștri navigând mai mult pe ape să-și poată afirma în fața lumii întregi capacitatea și virtuțile lor.

Din punct de vedere al apărării naționale, eforturile cari s'au făcut pentru înzestrarea marinei arată că acei cari au răspunderea treburilor în această țară sunt hotărâți de a o întări – de a o întări pe cât ne permit mijloacele –, alături de marea ei soră, armata de uscat.

Strâns legate, cele trei elemente ale apărării naționale, armata de uscat, marina și aeronautica, sunt conștient e că, în ziua cea mare a chemării, cu tot sufletul vor fi la datorie. Exemplul celor din trecut, al acelora pescari am avut cinstea de a-i pomeni astăzi, ne stă cheazășie la acest suflet și la acest imbold al tuturor apărătorilor granițelor.

Această apărare a granițelor, care trebuie să fie în sufletul fiecărui român, nu numai a acelora cari poartă uniforma militară, o credință de oțel, trebuie să formeze o stâncă de neclintit a tuturor sufletelor românești, că ceea ce este românesc nu se poate da, că ceea ce este românesc se va apăra, și, mai mult decât aceasta, dacă cineva este iubitor de pace, el trebuie să știe că granițele odată brăzdate, nu se pot schimba fără o

primejdie de cataclism mondial.

Știu că aceasta este credința tuturor acelor adevărați patrioți, cari locuiesc în granițele noastre firești. Știu că aceasta este și credința marinarilor noștri, cari vor ști, în clipa în care vom fi amenințați, să-și facă toată datoria, și cu gândul că, apărând granițele noastre, apărăm întreaga civilizație omenească.

Cu acest gând, plecându-Mă în fața acelor cari și-au jertfit viața pentru gloria și viitorul neamului nostru, ridic paharul Meu pentru aceia cari mâine, dacă va fi nevoie, o vor apăra, iar dacă nu va fi nevoie vor ști totdeauna să păstreze sus și falnic pavilionul și prestigiul românesc.

Să trăiască Marina Regală!^[22] (Ovațiuni și aplauze prelungite).

Măreața serbare a zilei Marinei la Constanța Solemnitatea punerii pietrei fundamentale a digului portului Tașaul

(...)

Punerea pietrei fundamentale a digului portului Tașaul

La orele 10,45 personalitățile cari au asistat la serbări au plecat Tașaul. M.S. Regele și suita au sosit la orele 11,30 când s'a oficiat un serviciu Divin pentru punerea pietrei fundamentale a digului portului Tașaul.

Discursul d-ui ministru al aerului și marinei

D. general Paul Teodorescu a rostit următoare cuvântare:

SIRE,

Portul Constanța, conceput pentru satisfacerea nevoilor României de acum 50 ani, s'a dovedit cu totul neîndestulător pentru nevoile economice și militare ale României de astăzi. Chiar dacă traficul comercial ar mai putea fi satisfăcut încă câtva timp, marina regală nu va avea niciodată posibilitatea de a găsi la Constanța baza navală care să-i asigure existența.

În situația de astăzi de abia are loc. Ea trăește într-o promiscuitate de nedescris, alături de vasele comerciale naționale sau străine, fără nici o așezare statornică, plimbându-se de la o dană la alta, pentru a face loc vaselor care sosesc sau care pleacă.

Pentru a eși din acest impas, două soluții s'au prezentat:

Mărirea portului Constanța, sau creierea unui alt port.

Examinând această problemă mai de aproape, s'a constatat că prima soluție ar fi costat cât și a doua, fără

ca totuși să se fi putut obține toate condițiile unui nou port.

Proiectele acestor două soluții fiind prezentate Majestății Voastre, cu ocazia vizitei ce a făcut-o la Constanța imediat după Restaurație, Majestatea Voastră, a răspuns hotărît: „Nu mărirea Constanței, ci un alt port”.

Ani mulți s'au mai scurs de atunci și la lucru nu se mai trecea, ceea ce a determinat pe Majestatea Voastră, care a acordat totdeauna o deosebită importanță acestei utile realizări, să se exprime la Ziua Marinei din 1933 în termenii următori: „Prima parte este cea faimoasă chestiune care trenează de câțiva ani de zile și pe care cred că guvernul meu își va da toate silințele spre a o relua și duce la bun sfârșit, este chestiunea bazei navale, bază fără de care marina noastră nu poate să trăiască”.

Punerea în aplicare a dorinței atât de arzătoare a Majestății Voastre a găsit un puternic sprijin în predecesorul meu, fostul ministru al aerului și marinei, d. Irimescu, care afectează suma de 150 milioane lei.

Dar nu este mai puțin adevărat că imboldul a venit dela Majestatea Voastră, că realizarea acestui port va fi datorită numai Majestății Voastre. De aceea ași îndrăzni să rog cu profund respect pe Majestatea Voastră de a-mi îngădui să emit ideia ca viitorul port să se numească „Carol II”.

Lucrările au început în mai 1938. Terminarea lor este în funcție de fondurile ce se vor afecta, în nici un caz însă nu înainte de trei ani.

Realizările portului, care va măsura în mărime 2.590 hectare, față de 74 hectare ale Constanței, este concepută în trei faze:

a) Facerea anteportului, prin construcția digului de Nord și de Sud;

b) Tăerea istmului și intrarea în lac printr'un canal navigabil;

c) Construcția cheiurilor și navigabilitatea întregii suprafețe a lacului.

Concomitent cu această ultimă fază va avea loc echiparea țărmurilor cu tot ce este infrastructură: clădiri de tot felul, depozite, ateliere, comandamente, școli etc.

Astăzi se pune piatra fundamentală, al cărei act are cuprinsul următor:

Iată cuvintele înălțătoare ale M.S. Regelui Carol II, puse la temelia lucrărilor dela Tașaul.

NOI CAROL II

Prin Grația lui Dumnezeu și Voința Națională

REGE AL ROMÂNIEI

În anul mântuirii 1939,

în 15-a zi a Lunii August, în prezența Marelui Voevod

Mihai de Alba Iulia, Moștenitorul Tronului și a Marilor Demnitari ai Statului, Președinte al Consiliului de Miniștri fiind d. Armand Călinescu, iar Ministrul Aerului și Marinei fiind d. General Adjutant Paul Teodorescu, am pus piatra fundamentală a digului menit să apere de valurile mării portul Tașaul, în care vor găsi adăpost atât vasele Marinei Mele Regale cât și cele ale Marinei Comerciale.

Fie ca această importantă lucrare, ce se execută de ingineri români, sub conducerea Direcțiunii Generale a Porturilor și Căilor de Comunicație pe apă, să ajute la o cât mai repede dezvoltare a scumpei Mele Marine.

SIRE,

Portul „Carol II” nu este singura lucrare de care are nevoie țara în această regiune. El trebuie complectat cu o serie de alte mari lucrări, care fac sistem. Țara noastră, prin așezarea ei geografică la răscrucea marilor drumuri ce coboară dela Nord la Sud și dela Vest spre Est, trebuie să se organizeze pentru a putea atrage spre ea curenții comerciali și economici ai Europei și Extremului Orient.

În consecință, ea trebuie să facă o legătură spre West, cu Marea Nordului, printr’un canal Tașaul—Cernavodă—Dunăre—Canalurile germane. O altă legătură spre Nord, cu Marea Baltică, prin Brațul Sft. Gheorghe—Prut—Nistru sau Vistula.

Astfel organizată, România va cunoaște una din înfloririle pe care nu le-a cunoscut niciodată vreo țara din centrul Europei.

Cu o încredere nelimitată în capacitatea Majestății Voastre și puterile neamului, urez Majestății Voastre să aibă fericirea de a vedea cât de curând canalul Carol II, canalul Sft. Gheorghe și navigabilitatea portului îndeplinite.

Să trăiți Majestate! Să trăiască Măria Sa Marele Voevod Mihail!

A urmat apoi vizitarea lucrărilor.

Dejun la bordul motonavei „Basarabia”

M.S. Regele, Marele Voevod Mihai și membrii guvernului se întorc dela Tașaul către orele 1 d.a. Automobilul regal reintră în port. Suveranul și Moștenitorul Tronului descind la cheul gării maritime, în fața căruia se găsește acostată motonava „Basarabia”. Marele Purtător de grijă al marinei urcă ager pentru prima dată puntea luxoasei lebede a mărilor din estul european. La punte, auguștii oaspeți și membrii guvernului sunt întâmpinați de comandantul „Basarabiei”. În salonul cel mare are loc dejunul regal.

DISCURSUL D-LUI MINISTRU GENERAL PAUL TEODORESCU

SIRE,

Astăzi se sărbătorește de către Marina Militară și Marina Comercială la bordul tuturor vaselor, oriunde s’ar afla acestea, în apele noastre sau departe, în apele străine, Ziua Marinei.

S’a invocat spiritul ocrotitor al Sfintei și Marei Maria, pentru a avea mereu în paza sa de marinarii în primejdie. S’au slăvit eroii apelor cari, prin educația lor, mai mult decât a altora, făcută din curaj și jertfă, au murit pentru țară, nu numai pe apă, dar și în aer ca aviatori și la uscat ca simpli luptători tereștri.

În memoria lor ne-am recules cu pietate, în măreția faptelor lor ne-am regăsit mai tari, mai hotărâți.

În regimul binefăcător de astăzi serbările acestea mai au și un alt sens: ele nu sunt numai momente pur formale, amintitoare de lucruri trecute, ci prilej de atestare în fața tuturor de îndepliniri prezente, prilej de enunțare a unor realizări de viitor.

Față de anul trecut, la aceeași dată, constatăm progrese categorice, care ne umplu inima de bucurie.

SIRE,

Planul naval elaborat cu atâta grijă de Majestatea Voastră n’ar fi putut trece la realizare, dacă nu s’ar fi acordat fonduri, dacă nu s’ar fi alcătuit un judicios plan de finanțare. Este cazul să se știe de către toată suflarea românească că în memorabilul consiliu dela Sinaia, din octombrie trecut, Majestatea Voastră a creiat fondul Marinei, fond care de atunci, tot prin sugestiile Majestății Voastre, a fost dublat de președinte al Consiliului și de d. ministru de finanțe.

Nu este astăzi marinar care să nu fie convins de rolul istoric jucat de Majestatea Voastră în creierea marinei moderne, după cum nu este marinar care să nu fie pătruns de cel mai adânc sentiment de recunoștință și de grațitudine, pentru tot ceea ce Majestatea Voastră a făcut pentru marină și marinari.

Nu numai pe tărâmul înzestrării materiale a făcut Marina progrese, dar și pe tărâmul sufletesc, al spiritului marinăresc și al dragostei de ape, care a preocupat totdeauna pe Majestatea Voastră.

SIRE,

Marina noastră comercială, prin deseale călătorii făcute în străinătate pentru îndeplinirea menirii sale, era îndeobște cunoscută de toate țările. În schimb, marina militară era mai puțin sau aproape deloc cunoscută. Majestatea Voastră, dorind să o pună și pe ea în evidență, i-a dat în ultimul timp mai multe însărcinări, de care s’a achitat în mod cu totul elogios, dacă

n'ar fi să se citeze decât participarea ei la încoronarea Regelui Angliei și la funeraliile președintelui Atatürk, când a fost pusă în contact cu marinele cele mai mari, atrăgându-și laude prin ținuta corectă, disciplina și instrucția sa.

De doi ani participă, tot prin sugestia Majestății Voastre, la manevrele Regale, practicând, în cooperarea cu trupele terestre, toate cunoștințele lor.

SIRE,

Spre deosebire de anii trecuți, ziua de 15 august 1939 are pentru toți marinarii o însemnătate și mai mare. Majestatea Voastră, în dragostea ce o poartă Marinei, a ținut să înscrie, cu gradul de aspirant, pe Măria Sa Mihai, Mare Voevod de Alba Iulia. (Ovații prelungite.)

Astăzi, mai mult ca totdeauna Majestatea Voastră a arătat țării și lumii întregi încrederea pe care o acordă Marinei Sale, confiindu-l pe Fiul Său iubit și cel mai scump Vlăstar al Țării. Acest înalt semn de atențiune, de însemnătate deosebită pentru legătura indisolubilă dintre regalitate și Marină, a fost primit de marinari cu o vie satisfacție. Cu începere de astăzi, ofițerii Marinei Regale primesc în mijlocul lor pe cel mai tânăr și valoros Aspirant.

Cu începere de astăzi, Măria Sa Aspirantul Mihai, Mare Voevod de Alba Iulia, intră în compunerea stat majorului distrugătorului „Regina Maria” la bordul căruia, în ianuarie 1938, a dovedit calități marinărești de cel mai înălțător exemplu.

MĂRIA TA,

Intrat în rândurile Marinei, toți marinarii țin să Vă exprime bucuria lor și să Vă asigure că veți fi înconjurați de cea mai devotată dragoste, de cea mai sinceră camaraderie. Ei își vor da toată silința să inițieze pe Măria Ta în misterele artei marinărești, pentru ca atunci când împrejurările vor hotărî să-i puteți comanda și să-i duceți la victorie, pentru apărarea Patriei și a Tronului.

Ridicarea pavilionului național pe distrugătorul „Regina Maria”

SIRE,

În aceste momente de înaltă însuflețire, depunem cu toții, la picioarele Suveranului, Ctitor al Marinei moderne, toată gratitudinea, tot devotamentul și toată dragostea noastră.

Să trăiți Majestate! Să trăiască Măria Sa Aspirantul Mihai, Mare Voevod de Alba Iulia! (Ovațiuni).

A răspuns apoi M.S. Regele.

După ce s-a întreținut câțva timp cu invitații la dejun pe bordul motonavei „Basarabia”, M.S. Regele și Măria Sa Marele Voevod Mihai a coborât de pe punte și s'a suit în trenul regal, care părăsește portul la ora 4.10.

Plecarea Suveranului este vestită prin lovituri de tun, trase de pe N.M.S. distrugătorul „Regele Ferdinand”^[23].

Înscrierea în arma Marinei a Marelui Voevod Mihai

La orele 9,10 Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia însoțit de comandantul forțelor maritime și col. adj. Dămănceanu s'au îndreptat spre N.M.S. „Regina Maria” pe bordul căreia s'a dat cetire, după programul special de ceremonie, înaltului decret de înscriere în cadrele marinei regale române ca aspirant a M.S. Marelui Voevod Mihai de Alba Iulia.

Discursul d-lui g-ral adjutant Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei

SIRE,

Astăzi se sărbătorește de către Marina militară și Marina comercială la bordul tuturor vaselor, orunde s'ar afla acestea, în apelenoastre sau departe în apele străine, Ziua Marinei.

S'a invocat spiritul ocrotitor a Sfintei și Marei Maria, pentru a avea mereu în paza sa pe marinari în primejdie. S'au slăvit eroii apelor cari, prin educația lor, mai mult decât a altora, făcută din curaj și jertfă, au murit pentru țară, nu numai pe apă, dar și în aer ca aviatori și la uscat ca simpli luptători tereștri.

În memoria lor ne-am recules cu pietate, în măreția faptelor lor ne-am regăsit mai tari, mai hotărâți.

Sire,

În regimul binefăcător de astăzi serbările acestea mai au și un alt sens; ele nu sunt numai momente pur formale, amintitoare de lucruri trecute, ci prilej de atestare în fața tuturor de înfăptuiri prezente, prilej de enunțare a unor realizări de viitor.

Față de anul trecut, la aceeași dată, constatăm

progrese categorice care ne umplu inima de bucurie.

Astă toamnă, în septembrie, a sosit vasul „Transilvania”; în luna octombrie vasul „Basarabia”. Ambele fac fală Marinei noastre comerciale.

În luna aprilie a intrat în țară bricul „Mircea”, de o importanță capitală pentru formarea personalului navigant; în luna mai a fost lansat puitorul de mine „Amiral Murgescu”, care va fi urmat în luna octombrie de submarinul „Spătarul Milescu” și foarte posibil, către sfârșitul anului, de submarinul „Mihnea Ciobanul” ambele construite în șantierele navale dela Galați, care deși tinere, prin rodnicia lor activitate iau măsura geniului de creație românesc.

În luna octombrie vor mai sosi trei vedete de mare din Anglia și până la sfârșitul anului, două din cargoboatele comandate în Italia pentru marina comercială: „Sulina” și „Cavarna”. În total aproape un vas pe lună ceea ce este un adevărat record. A dori mai mult ar fi o imposibilitate.

În momentul de față se perfectează contractele de trecere a comenzilor de submarine, vapoare și vedete fluviale, la șantierele din Galați, comenzi de noi distrugătoare în Italia și de noi baterii de artilerie de coastă și de artilerie antiaeriană în Germania.

Deasemeni sperăm să putem anunța în curând o comandă de mai multe vase comerciale, în scopul de a mări parcul, atât de necesar transportului produselor noastre cu mijloace proprii, procentul de nouă la sută pentru o țară exportatoare fiind ridicol.

Toate acestea dovedesc în mod neîndoios o stare de înflorire, pe care Marina Română nu a cunoscut-o niciodată.

SIRE,

Planul naval elaborat cu atâta grije de Majestatea Voastră n’ar fi putut trece la realizare, dacă nu s’ar fi acordat fonduri, dacă nu s’ar fi alcătuit un judicios plan de finanțare. Este cazul să se știe de către toată suflarea românească că în memorabilul Consiliu dela Sinaia, din octombrie trecut, Majestatea Voastră, a creiat fondul Marinei, fond care de atunci, tot prin sugestiile Majestății Voastre, a fost dublat de d. președinte al Consiliului și de d. ministru de Finanțe.

Nu este astăzi marinar care să nu fie convins de rolul istoric jucat de Majestatea Voastră în creierea marinei moderne, după cum nu este marinar care să nu fie pătruns de cel mai adânc sentiment de recunoștință și de grațitudine, pentru tot ceea ce Majestatea Voastră a făcut pentru marină și marinari.

SIRE,

Nu numai pe tărâmul înzestrării materiale a făcut Marina progrese, dar și pe tărâmul sufletesc, al spiritului marinăresc și al dragostei de ape, care a

preocupat totdeauna pe Majestatea Voastră.

Anul acesta sporturile nautice au căpătat o amploare mult mai mare. După concursurile regionale, și cel de la București, care au stârnit un mare avânt și interes, au urmat crucierele Constanța-Istanbul, compuse din mai multe cutere, prevestitoare de mari succese în viitor. Călătoria bricului „Mircea” împrejurul Mediteranei, unde tinerii marinari practică viitoarea lor meserie, plină de frumusețe dar și de riscuri, pe orice fel de vreme, toate acestea sunt dovada unei pregătiri sufletești de calitate superioară.

SIRE,

Marina noastră comercială, prin deseale călătorii făcute în străinătate pentru îndeplinirea menirii sale, era îndeobște cunoscută de toate țările. În schimb, marina militară era mai puțin sau aproape deloc cunoscută. Majestatea Voastră, dorind să o pună și pe ea în evidență, i-a dat în ultimul timp mai multe însărcinări, de care s’a achitat în mod cu totul elogios, dacă n’ar fi să se citeze decât participarea ei la încoronarea Regelui Angliei și la funeraliile președintelui Atatürk, când a fost pusă în contact cu marinele cele mai mari atrăgându-și laude prin ținuta corectă, disciplina și instrucția sa.

De doi ani participă, tot prin sugestia Majestății Voastre, la manevrele Regale, practicând, în cooperarea cu trupele terestre, toate cunoștințele lor.

Cu un material mereu în creștere, cu un moral ridicat și cu astfel de pregătire profesională, marinarii Majestății Voastre, cărora le revine onoarea de a păzi apele care împresoară provincia cea mai bogată în vestigii romane, mărturii de necontestat ale originii noastre și ale drepturilor noastre pe aceste meleaguri, vor ști să fie la înălțimea chemării lor, jertfindu-și viața pentru Neam și Rege, cum au mai făcut și în alte rânduri.

Sire,

Spre deosebire de anii trecuți, ziua de 15 august 1939, are pentru toți marinarii o însemnătate și mai mare. Majestatea Voastră, în dragostea ce o poartă Marinei, a ținut să înscrie, cu gradul de aspirant, pe Măria Sa Mihai, Mare Voevod de Alba Iulia. (Ovații prelungite).

Astăzi, mai mult ca totdeauna Majestatea Voastră a arătat țării și lumii întregi încrederea pe care o acordă Marinei Sale, confindu-i pe Fiul Său iubit și cel mai scump Vlăstar al Țării. Acest înalt semn de atențiune, de însemnătate deosebită pentru legătură indisolubilă dintre Regalitate și Marină, a fost primit de marinari cu o vie satisfacție.

Cu începere de astăzi, ofițerii Marinei Regale primesc în mijlocul lor pe cel mai tânăr și valoros

Aspirant. Cu începere de astăzi, Măria Sa Aspirantul Mihai, Mare Voevod de Alba Iulia, intră în compunerea stat majorului distrugătorului „Regina Maria” la bordul căruia, în ianuarie 1938, a dovedit calități marinărești de cel mai înălțător exemplu.

MĂRIA TA,

Intrat în rândurile Marinei, toți marinarii țin să Vă exprime bucuria lor și să Vă asigure că veți fi înconjurat de cea mai devotată dragoste, de cea mai sinceră camaraderie. Ei își vor da toată silința să inițieze pe Măria Ta în misterele artei marinărești, pentru ca atunci când împrejurările vor hotărî să-i puteți comanda și să-i duceți la victorie, pentru apărarea Patriei și a Tronului^[24].

Cursurile de apărare pasivă pentru funcționarii dela comunicații s’au deschis eri

Cuvântarea d-lui gen.adj. Paul Teodorescu

În amfiteatrul școlii politehnice avut loc eri după amiază solemnitatea deschiderii cursurilor centrului de instrucție tehnic de apărare pasivă organizate de ministerul Aerului și Marinei, pentru personalul ministerului lucrărilor publice și al comunicațiilor.

Au fost de față d-nii: general adj. Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei, general de escadră av. Gh. Negrescu, colonel I. Cerbulescu, șeful de Stat major al comandamentului A.A.T., prof. Basil Vasilescu, maior Voitinovici, cpt. Cantaragiu, cpt. Francisco Galeno, cpt. Stratulativ, precum și întreg personalul tehnic din ministerul comunicațiilor.

Înainte de deschiderea ședinței s’a oficiat un serviciu religios, pentru binecuvântarea cursurilor.

Cuvântarea d-lui general adj. Paul Teodorescu

D. general adj. Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei, deschizând prima serie a cursurilor de apărare pasivă, a scuzat lipsa d-lui ministru Ghelmegeanu, care este reținut în altă parte.

După aceea d-sa a spus în esență următoarele:

Un instrument de luptă care a fost foarte puțin luat în serios acum 20 ani, avionul, își spune azi cuvântul în mod hotărâtor. Grație uimitoarelor progrese aviației din ultimul timp, azi nu se mai poate face o zonă de demarcație între frontul pe care se luptă două armate inamice și restul țării. Aceasta s’a învederat mai ales în recentul războiu din Polonia, frontul fiind mai puțin atins decât teritoriul din spatele lui.

Din cauza acestei noi arme, cu posibilități atât

de mari, popoarele au nevoie de o armată militară pe front și una civilă în spatele frontului.

D. ministru al aerului și marinei, a arătat apoi eforturile pe care le depune departamentul d-sale pentru a organiza apărarea pasivă și mijloacele la care a recurs spre a-și ajunge scopul.

D-sa a făcut apoi apel la noui cursiști rugându-i să colaboreze cât mai activ la opera începută de ministerul aerului și marinei.

D. *general de escadră av. Gh. Negrescu*, comandantul Apărării Antiaeriene a teritoriului, a ținut apoi o interesantă conferință arătând pericolul atacurilor aeriene și măsurile cele mai eficace pentru apărarea împotriva lor.

S’a intrat apoi în programul cursurilor^[25].

O șezătoare ostășească la Reg. de Gardă „Mihai Viteazu”

Eri dimineață, folosind prilejul șezătoarelor duminicale a căror tradiție a instaurat-o la Regimentul de Gardă „Mihai Viteazu” pe care l-a comandat timp de 4 ani, și de care a rămas statornic atașat – d. general adjutant Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei, a invitat la această unitate pe toți generalii, amiralii și comandanții de unități din departamentul d-sale, spre a le arăta realizările gospodărești din trecut și din prezent. Erau prezenți printre oaspeți – în jurul d-lui ministru Paul Teodorescu –, d-nii: vice-amiral Bărbuneanu, generali Stoicescu, Negrescu, Ramiro Enescu, contra-amiral Al.A. Gheorghiu, N. Păiș și Constantinescu, comandorii Celăreanu, Georgescu, Mândrescu, Bălan, Diclescu, Scarlat Rădulescu și Jienescu, coloneii Al. Stănescu, Teodorescu, Andronescu, Marinescu, Linteș, Repanovici și

Serbarea Pomului de Crăciun la Regimentul de Gardă „Mihai Viteazu”

Cerculescu, cpt.-comandorii Georgescu, Zapan, Pop, Cernescu, Sahini etc.

Invitații au fost întâmpinați de d-nii colonel Diaconescu, comandantul Reg. de gardă „Mihai Viteazu”, lt.col. Periețeanu, Iliescu, Florescu, maior dr. Buzescu, cpt. Șerbescu și întreg corpul ofițerilor, împreună cu cari au fost conduși în „Casa Ostășească” unde s’a desfășurat în prezența trupei șezătoarea săptămânală, consacrată de d.gen. Paul Teodorescu pe vremea când comanda unitatea.

Ceea ce constituia accentul unic al festivității, era intimitatea sufletească pe care o sărbătore ca aceasta o destăinuia între ofițeri și soldați. Serbarea este deschisă cu „Imnul Regal” cântat de corul Regimentului. Și iată ivindu-se cu grai sfătos un ostaș concentrat din cont. 1932, caporalul Gh. Săptrescu, care, în fraze de țaran chibzuit și însuflețit, amintește legăturile sufletești rămase inalterabile între soldații vechi și fostul colonel de odinioară.

Lt. Gr. Băstăcan – un eminent absolvent dela St. Cyr. – face acum „Săptămâna”: este, într’un stil pe înțelesul tuturor soldaților, trecerea în revistă a evenimentelor cari interesează pe orice român, inițiat astfel în jocul de forțe și de interese ale Statelor cari ne înconjoară țara. Nimic mai instructiv decât atenția pasionată cu care ostașii urmăresc expunerea această ursită să le justifice truda la instrucția cotidiană, să le stimuleze râvna de apărare a unei Patrii amenințate de primejdii și de pânde.

Continuă apoi programul, întocmit de lt. Gavrilesco, dar nutrit cu substanța dăruită de soldați, unii într’adevăr inspirați, ca de pildă „Închinarea” dedicată Marelui Voevod Mihai de inv. Al. Bălănescu, fruntaș într’un pluton. Și tot soldați sunt ceilalți cântăreți sau recitanți cari își risipesc pe cocheta scenă talentul, printre baladele melodios cântate de corul Regimentului, printre jocurile călușarilor conduși de sergentul t.r. Bădici. Ultimul – înaintea finalului împlinit cu „Imnul Regimentului” –, își entuziasmează camarazii sergentul t.r. Miron Ion, recitând viril în ținută de campanie „Hotarele noastre sfinte”.

CUVÂNTAREA D-LUI GENERAL PAUL TEODORESCU

După terminarea programului, d. general adj. Paul Teodorescu ia cuvântul și subliniază meritele d-lui colonel Nicolae Diaconescu, actualul comandant al Regimentului, ofițer de elită în jurul căruia corpul ofițerilor animați de unanimă râvnă trudesco cu pasiune pentru a exalta la ostași spiritul de disciplină,

muncă și ordine, de mult consacrat în acest Regiment ales al Majestății Sale Regelui Carol II. Camaraderia care înfrățește în Reg. de gardă „Mihai Viteazu” pe ofițeri și soldați, orgoliul de corp de care sunt pătrunși dela intrarea în frumoasa cazarmă chiar cei mai fragezi recruți, spiritul de abnegație și de jertfă care palpită în cadrele și în batalioanele unității, toate își află în cuvântarea d-lui ministru al Aerului și Marinei nu numai o splendidă apologie, dar și tainica explicație. Este, aci, o rară pildă de continuitate în tradiția fecundă, este datina de fidelitate fanatică pentru Suveranul către care urcă venerația și credința Armatei, înainte de a închina pentru M.S. Regele Carol II și pentru Augusta Sa Dinastie, d. general Paul Teodorescu anunță că donează regimentului 30.000 lei, pentru gospodăria trupei.

Cum a fost desăvârșită această gospodărie prin truda fostului colonel și prin perseverența comandanților următori, au prilejul de a verifica oaspeții acum, când dela Casa Ostășească pornesc să viziteze cazarma. Iată nouile grajduri, într’adevăr senoriale, demne de invidia celui mai înzestrat regiment de Roșiori, apoi sala de mese, frumoasă și spațioasă ca la cele mai chiabure uzine, dormitoare, baia, infirmeria, spălătoria, realizări exemplare nu numai pentru unitățile militare, dar chiar pentru marile așezăminte de ocrotire socială. La poligonul de tragere invitații admiră instalațiile perfecționate pentru instruirea de tir, la muzeul regimentului se desfășoară în fața privitorilor filmul patetic al istoricului unității, ursit să exalte în sufletele soldaților mândria de corp, temei al hotărârii de jertfă pentru stindardul mistic adorat.

Iată apoi un alt muzeu, al întregii oștiri românești, apoi sala de conferințe a ofițerilor. Asistența admiră cu uimire, purtând totuși pretutindeni și un tainic regret: acela că pilda dela Reg. de gardă „Mihai Viteazu” nu este generală, gândul că o armată care și-ar avea toate unitățile atât de admirabil echipate și însuflețite nu ar avea pereche pe continent.

În cazinoul ofițerilor, unde trec apoi oaspeții pentru gustarea finală, se oferă fiecărui invitat istoricul unității, este, condensată într’un dens volum simbolic, taina acestei victorii a disciplinei și a faptei spornice. Exemplul Regimentului de gardă „Mihai Viteazu”, într’adevăr înseamnă o apologie a memoriei, memorie a celor vii pentru eroii cari au sfințit cu sângele lor cronică unității, memorie a fostului colonel pe care nimic nu-l poate despărți de unitatea în care și-a realizat primele frumoase împliniri ale carierii, o memorie a consemnelor de credință pentru Rege, Neam și Patrie. Este învățămintul șezătoarei duminicale dela Reg. de gardă „Mihai Viteazu”, o sărbătoare la

întâmplare prinsă din lanțul festivităților săptămânale pios conservate la această unitate, ale cărei batalioane risipite pe „zonă” sunt pretutindeni reunite de șefii lor, în fiecare duminică și la aceeași oră ca și ostașii din cazarmă, pentru comuniunea și înălțarea sufletelor^[26].

**Solemnitatea inaugurării Școalei de Război
Suveranul și Marele Voevod Mihai au prezidat
festivitatea**

Cuvântările. Vizitarea mărețului local

(...)

**Cuvântarea d-lui gen. adj. Paul Theodorescu
ministrul Aerului și Marinei**

D.gen.adj. Paul Theodorescu ministrul Aerului și Marinei a rostit următoarea cuvântare:

Începuturile Școalei

S I R E,

Școala Superioară de Război, înființată în anul 1889, serbează astăzi viețuirea și sânguirea ei, timp de o jumătate de veac.

Obârșia acestui înalt for de cultură militară este însă mult mai veche.

Domnitorul Alexandru Ion Cuza, ajutat de generalul Emanoil Florescu, ministru de război, ridică, între anii 1859-1865, neînsemnata oaste de poliție moldovenească și muntenească, care în total număra 5.000 de puști, de pe vremea Ecaterinei a II-a și 10 tunuri (turcești, austriace și rusești), la o adevărată oștire de circa 95.000 de puști și 72 tunuri ghintuite. Odată cu dezvoltarea forței armate, pentru ușurința conducerii ei, Domnitorul Alexandru I. Cuza creiază în anul 1868 „Statul Major General”, ca organ de direcțiune al oștirei.

Acesta a fost primul nostru Stat Major General, și s’a constituit cu ofițeri absolvenți ai Școlilor de război din străinătate, cu ofițeri de artilerie, geniu și alte arme, cu aptitudini mai deosebite.

În acest Stat Major, se găsește origina Școalei Superioare de Război, de mai târziu.

Într’adevăr, când tânăra oaste a Domnitorului Cuza ia o dezvoltare uimitoare, sub conducerea viguroasă a Principelui Carol, și se constată că micul Stat Major, slab încadrat, nu mai poate face față rolului de mijlocitor între Domnitor și oștire, Principele Carol, pătruns de importanța selecționării ofițerilor pentru un asemenea serviciu, hotărăște înființarea unei Academii Militare.

La 18 august 1872 dă înalta Sa aprobare pentru creierea „Academiei de Război”, cu o durată de 3 ani.

Decretul însă nu a putut fi pus în aplicare din lipsă de fonduri; plecarea generalului Emanoil I. Florescu dela ministerul de război în 1876, cât și izbucnirea războiului de independență, îndepărtează realizarea acestei instituții.

Ideia reapare în anul 1881, datorită ofițerilor de Stat Major, proveniți din străinătate, cari stăruiesc cu toată puterea pentru înființarea unei școale similare celor din Occident, ca o mare necesitate pentru promovarea oștirei, reușind să obțină un fond de 33.000 lei. În ianuarie 1882 se numește director în persoana colonelului Eracle Arion, iar în martie 1883 se votează legea de Stat Major, care la art. 4 stabilește bazele de organizare și funcționare a școalei. Cu toate acestea cursurile nu s’au deschis decât tocmai peste 6 ani.

La 8 august 1889 generalul Gh. Manu (ministru de război), prezintă spre semnare Înaltul Decret Regal nr. 2.073, însoțit de următorul raport:

S I R E,

„Legea asupra serviciului de Stat Major la art. 4 prevede înființarea unei Școale Superioare de Rezel, care are de scop pregătirea ofițerilor ce se destinează la serviciile de Stat Major și răspândirea în armată a înalțelor cunoștințe militare.

Legea bugetară pe exercițiul anului curent prevăzând resursele necesare pentru înființarea acestei școli, am onorul a prezenta Majestății Voastre alăturatul proiect de Decret Regal, rugându-l să binevoiți a da înalta aprobare”.

De data aceasta școala începe să funcționeze.

Deși s-au pierdut 17 ani, din vechimea ei, este totuși cu deosebire măgulitor pentru Oștirea Română, ca frunzașii ei să se fi gândit încă din 1872, la creierea unei Școale de Război, cu menirea de a răspândi în armată înaltele cunoștințe militare ale vremii și de a forma ofițeri de Stat Major de care armata noastră, din ce în ce mai puternică, avea neapărată nevoie.

Dar gândul înaintașilor noștri capătă proporții și mai mari, dacă ținem seamă că Școala de Război italiană datează dela 1867, școala belgiană dela 1869, școala germană dela 1872, iar școala franceză dela 1876.

Se cuvine deci astăzi, când sărbătorim 50 de ani de viață ai acestei înalte instituții care a cunoscut nu numai greutățile începutului, dar și amenințări în existența ei (căci, în anul 1901 era cât pe aci să fie desființată), să aducem prinosul nostru de adâncă recunoștință memoriei Regelui Carol I, întemeietorul școalei și salvatorul ei dela 1901, precum și tuturor acelor dintre precursori – iluștri directori și străluciți profesori –, cari au slujit în acest altar al culturii, dela înălțimea unei conștiințe superioare, asigurându-i progresul și

reputația pe care o are astăzi.

S I R E,

În toamna anului 1889 s'au deschis cursurile școalei în câteva camere mici, din localul Marelui Stat Major, din str. Știrbey-Vodă. Acest început modest ne amintește pe acel al Academiei Mihăilene sau al școalei lui Gheorghe Lazăr. Ca și acestea, făuritoare de intelectuali de seamă, de bărbați de Stat și de mari patrioți, Școala de Răsboi a dat o pleiadă de conducători militari de mare clasă și dregători de vază, care au contribuit într-o largă măsură la propășirea țarei și la întregirea neamului.

Primul organizator și comandat al școalei a fost generalul adjutant Ștefan Fălcoianu, șeful Marelui Stat Major. Personalitatea generalului Fălcoianu și sufletul ce l-a depus pentru începuturile școalei, unde a profesat cu o deosebită dragoste, merită să fie amintite:

— A făcut parte din prima promoție a școalei noastre militare, care a dat oștirii cei dintâi generali ai săi;

— A studiat în Franța între 1889 [1860]-1862, în Școala Imperială, după terminarea căreia a rămas 2 ani atașat la Marele Stat Major, în care timp a fost și aghiotant al mareșalului Achile Baragay d'Gilliers, cuceritorul fortăreței rusești Romarsund din insula Aaland, în anul 1854; și învingătorul austriacilor de la Montebello, Melegnano și Solferino în 1859. Dela experiența acestui mare soldat, trebuie să fi profitat foarte mult, deoarece la 1877, după 6 zile dela numirea sa ca șef al Statului Major General, la inițiativa atacului dela Opanez, determinând căderea Plevnei; iar mai târziu participă în mod activ la asediul Vidinului și la atacul Smârdanului, asumându-și răspunderea întregii lupte.

Sub îndrumările sale militare și a vastei sale erudiții de politehnician și academician, ajutat de maiorul Mareș, ca director de studii, a ieșit în anul 1891, prima promoție de ofițeri absolvenți în număr de 10, din care mai supraviețuiesc astăzi d-nii: general Constantin Anastasiady, general Ion Popovici și colonel Ion Toplicescu,

Evoluția învățământului militar superior

S I R E,

În decursul celor 50 de ani, scopul școalei: de a pregăti ofițeri de Stat Major și de a răspândi cunoștințele superioare în armată a fost urmărit cu tenacitate.

Pentru atingerea acestui scop, cum era și firesc, învățământul a mers pe dibuite, a avut de suferit multe încercări și prefaceri, totuși a mers neconținut pe linia progresului, ținând pasul cu cerințele vremurilor.

Metodele întrebuințate au fost la început, mai mult

teoretice. Deși, chiar în toamna deschiderii școalei, la manevrele regale din 1889, Regele Carol I spunea: „Am simțit o vie satisfacțiune de a fi față la manevrele executate cu două corpuri de armată, care a fost o adevărată școală de răsboi”, vrând să sublinieze prin aceasta metoda practică ca bază de învățământ; cu toate acestea școala a folosit multă vreme metode teoretice, de care ne-am resimțit la începutul războiului trecut. Dar de atunci încoace s'au făcut mari progrese, aplicațiunile de cazuri concrete pe hartă, și călătoriile în teren, cu simplă și dublă acțiune, fac regula.

Sub raportul doctrinar am putea împărți cei 50 de ani în 2 epoci bine distincte:

— Prima, cea dinainte de război, dominată de spiritul ofensiv, sub influența campaniilor napoleoniene foarte mult studiate în școala noastră, sub imperiul răsunătoarelor răsboaie contemporane; și mai ales, sub impulsul dorinței de realizare a idealului nostru național. Acestei doctrine datorăm intrarea noastră de două ori în Ardeal – prin care am afirmat voința hotărâtoare pentru întregirea neamului și totuși mai târziu, ofensiva noastră până la Budapesta – prin care s'a pecetluit odată pentru totdeauna, drepturile noastre în fruntariile actuale.

— O a doua epocă, aceia de după război, dominată de spiritul defensiv, ce a isvorât în mod firesc din îndeplinirea idealului nostru național. Dar de un spirit defensiv activ (nu pasiv), gata de ripostă pentru apărarea integrității teritoriului și a independenței scumpei noastre țări.

Din punct de vedere al tehnicii de Stat Major Școala a înregistrat mari progrese, ajungând printr-o muncă stăruitoare să elaboreze documente operative cât mai practice, și să ușureze structura lor, simplificându-le la maximum.

Rezultatele obținute de Școală

Rezultatele obținute de școală sunt din cele mai lăudabile. Ea a dat organizatori, fortificatori, comandanți de mari unități, șefi militari, șefi de guverne, oameni de stat, academicieni, profesori și scriitori militari.

Numărul de 2.014 elevi, cât au trecut prin această școală, au ridicat nivelul științific și profesional al oștirii la un grad foarte comparabil cu acel al armatelor Occidentale.

Ofițerii români cari au făcut școli sau stagii în străinătate, și-au dat seama de valoarea comandanților și profesorilor noștri. Într'adevăr profesori ca: *Antonescu, Averescu, Mihăescu, Gărdescu, Christescu, Lupescu*, sunt perfect comparabili cu un: *Maillard, Maud-Hui, Bonal, Lanrezac, Foch, Pétain și Debeney*, sau cu alții tot așa de

iluştri din alte ţări. În ceia ce priveşte valoarea profesorilor civili, Şcoala s'a bucurat de cele mai mari competenţe ştiinţifice ale ţării, în fruntea cărora d. consilier regal profesor Iorga, a strălucit timp de 32 ani.

Elementele formate de asemenea, dascăli, s'au afirmat atât în domeniul teoretic cât şi practic.

În domeniul teoretic au desfăşurat o activitate prodigioasă, pentru răspândirea ştiinţei militare în păturile cele mai adânci ale oştirei. Ofiţeri de toate gradele au scris în decursul acestei jumătăţi de veac, 3.270 de lucrări.

În prima decadă s'au imprimat 470 de lucrări şi s'a mers progresiv până în decada 5-a, când au văzut lumina zilei 880 de cărţi. Numărul cel mai mare este deţinut în ordinea următoare: Istoria Militară cu 309 lucrări; Tactica Infanteriei cu 258; Tactica Generală cu 196; Tactica Artileriei cu 192 lucrări, ceiace dovedeşte că s'a pus accentul pe cursurile cele mai importante pentru ţinerea oştirei mereu la curent cu progresele timpului. În domeniul practic, atât în serviciul de Stat Major cât şi la trupă, s'au arătat, în conducere, de o concepţie suplă, iar în execuţie, de buni manevrieri. Pe câmpul de luptă au dovedit, ca şi cei mai de seamă practicieni ai noştri – camarazii dela front –, însuşiri reale de comandă, sânge rece, curaj şi spirit de jertfă.

Cele 82 *Cruciuliţe Mihai Viteazul*, din totalul de 355, distribuite ofiţerilor de Stat Major, în număr de 434 la 1916, în raport cu cele 273 distribuite ofiţerilor de trupă în număr de 648 adică un procent de 18,4 la sută faţă de procentul de 4,86 la sută al ofiţerilor decoraţi, dela trupă, este mărturie vie a faptelor lor de curaj.

Iar procentul de 7 la sută de ofiţeri de Stat Major, morţi pe câmpul de luptă, faţă de 10 la sută a ofiţerilor activi de trupă, este proba cea mai evidentă de spiritul înalt de sacrificiu, de care au fost călăuziţi în acţiunile lor.

Citind astăzi pe lespede nemuririi, numele acelora cari simbolizează jertfa Şcoalei Superioare de Război, trec prin faţa noastră glorioase umbre de comandanţi de corp de armată, de divizii, regimente şi batalioane, care şi-au săpat faptele lor vitejeşti în pagini nepieritoare: Olt, Nistru, Tisa, Jiu, Predeal, Argeş, Mărăşti şi Mărăşeşti. Ei sunt mândria noastră. Faptele lor ne luminează calea spre împlinirea datoriei izbăvitoare. Şcoala de Război şi împreună cu ea toţi camarazii de ieri, de azi şi de mâine, le va ţine veşnic aprinsă flacăra recunoştinţei.

O concepţie nouă şi o Şcoală nouă

Şcoala Superioară de Război a pregătit până acum ofiţeri de Stat Major cu caracter tactic.

Această pregătire apare astăzi, în lumina războiului modern, ca unilaterală, sau numai ca o parte dintr'un

tot, absolut indispensabil.

Ea nu mai corespunde concepţiei noi, a naţiunii armate, a teritoriului mobilizat, a războiului tehnic şi economic, într'un cuvânt a războiului integral.

Statul Major cu factura lui tactico-strategică, de până acum, este un organism incomplet, fiindcă îi lipsesc elementele cu pregătire tehnică şi economică. Se înţelege dela sine că atât conducerea Oştirei cât şi a Marilor Unităţi, nu poate să se execute în bune condiţiuni, de state majoare, a căror compunere nu mai corespunde noiei structuri a războiului de astăzi.

Era timpul să ne adaptăm. De aceia fără a mai pierde vreme, Şcoala ascultând vocea progresului, prin Referatul No. 2.503 din 9 ianuarie 1937, a propus o nouă organizare adecvată concepţiei războiului modern, adică pe lângă secţia existentă, unde se pregătesc viitorii ofiţeri de Stat Major cu caracter tactic, să se creieze secţia de Stat Major Tehnic din ofiţeri ingineri, şi Secţia de Stat Major Economic, din ofiţeri de intendenţă sau de front, licenţiaţi în ştiinţele economice.

Ideia fiind considerată ca interesantă, a fost împărtaşită de Marele Stat Major, şi a obţinut înalta aprobare a Majestăţii Voastre.

Ea nu a putut fi pusă în aplicare, din cauza insuficienţei localului din Bulevardul Brătianu.

Într'adevăr vechea cazarmă de jandarmi călări, în care Şcoala a sânguit de la 1897 (cu săli mici, întunecoase, friguroase iarna şi excesiv de călduroase vara), nu mai era de loc încăpătoare pentru numărul de elevi, care trecuseră după război, vertiginos, dela circa 50 la circa 225 elevi, şi mai ales de diferite categorii: tereştri, aviatori, marinari, intendenţi, medici, care cerea şi mai mult spaţiu.

Multe şcoli primare, aproape toate şcolile normale, seminarele şi facultăţile, se bucurau acum de clădiri spaţioase şi confortabile, pe când Şcoala de Război – una singură pe toată ţara – zăcea într'un local impropriu pregătirea personalităţilor militare şi incomparabil cu moralul viitorului ofiţer de Stat Major.

Deşi foarte prost instalată, ea trăia pe un capital de 150 milioane (valoarea celor 6.500 m.p. de teren), deci disproporţionnal de mare, faţă de profitul ce-i oferea.

Pentru realizarea localurilor atât de necesare, nu era decât o singură soluţie, cea mai economicoasă şi mai practică, aceea pe care a adoptat-o Direcţiunea – anume: de a vinde terenul Şcoalei vechi şi cu suma realizată să se construiască în altă parte unde va putea obţine un teren gratuit. După multă căutare, s'a găsit acest teren în suprafaţă de 7 jum. hectare, care întâmplător, era un legat al *Regelui Carol I*, în folosinţa Azilului Elena Doamna.

Generalul Paul Teodorescu, rostindu-și cuvântarea

Majestatea Voastră convinsă de importanța unui nou local și în dragostea ce poartă oștire, a binevoit, a dispune cedarea donațiunii Regale, în profitul Școalei Superioare de Război și, în consecință, a dat înalta Sa aprobare, prin Decretul Lege votat la 16 martie 1937, prin vinderea vechii clădiri.

Azilul Elena Doamna a primit în schimbul terenului său, bonuri de tezaur, în valoare de 38.442.000 lei, care i-a adus în acest an un venit de 1 milion 729.890 lei, în loc de modica sumă de 50.000 lei, cât producea acest teren închiriat pentru grădinărie de zarzavat. Nu putem să nu subliniem serviciul neprețuit, pe care d. Cancicov, ca fost ministru de finanțe, i l-a făcut Școalei, găsim formula cea mai echitabilă pentru intrarea în proprietatea locului, fără a depozita Azilul de veniturile sale, din contra mărimdu-se într-o măsură neașteptată.

Obținerea locului și posibilitatea de a vinde clădirea din Bulevardul Brătianu, erau cele

două elemente care garantau reușita. Odată acestea asigurate, Direcțiunea Școalei a trecut, fără nici o șovăială și fără pierdere de timp, la întocmirea programului de necesități, care a servit la alcătuirea planurilor de construcție.

Arhitectura Edificiului – Școală, a fost încredințată domnului profesor *Duiliu Marcu* arhitect de înalta concepție și de mare valoare artistică.

Domnia-sa a reușit, pe deplin să redea nota de clasicism modern, simplă, sobră și monumentală. Privind această clădire ai o impresiune de forță reținută, de gândire cumpătată, de echilibru, măreție, entuziasm dinamic, caracteristici cari convin de minuna unui institut de înaltă cultură militară, unde se pregătesc personalități de adâncă gândire, de acțiune curajoasă și de mari răspunderi.

Așezarea ei pe colina cea mai înaltă a capitalei, cu o perspectivă de doi kilometri și cu o vedere impresionantă asupra întregului oraș, face din această școală o Acropolă Militară și o adevărată podoabă a Bucureștilor.

D. primar general Dombrovski, care a făcut exproprierile necesare, a deschis mai mult, străzi, și a tăiat noul bulevard din fața școalei, pentru care îi vom rămâne întotdeauna recunoscători, ne va ajuta, suntem siguri și mai departe, pentru lărgirea bulevardului pe toată lățimea parcului școalei, până în Valea Plevnei, pentru a face din această parte a Capitalei, unde vor veni să se așeze cetatea universitară și alte așezăminte culturale, cartierul cel mai frumos și cel mai grandios al Capitalei.

Acest edificiu cu o suprafață de circa 4.000 m.p. și 4 etaje, a fost construit nu numai pentru nevoile Școalei Superioare de Război, cu secțiia tactică, tehnică și economică, dar și pentru cursul generalilor,

precum și alte cursuri cu caracter superior dorindu-se prin aceasta, să se realizeze sub acelaș acoperământ – într-o conducere unică –, o singură doctrină și o singură unitate de vedere pentru toată oștirea.

Noua școală deci nu reprezintă cum s'ar crede poate o zidire nouă; ea conturează o nouă concepție și deschide o nouă epocă pe calea progresului în învățământul academic militar.

Clădirea-școală se compune dintr-o parte centrală comună tuturor cursurilor, și două aripi cu încăperi pentru fiecare specialitate. Partea comună cuprinde o tipografie (la subsol), proiectată pentru o editură militară atât de indispensabilă armatei, o Aulă, în care ne aflăm, cu circa 800 locuri, destinată și nevoilor garnizoanei, o sală de consilii și recepții, un muzeu cu toate amintirile școalei, o sală de bibliotecă și o sală de gimnastică.

În cele două aripi se găsesc săli de studii de diferite mărimi, amfiteatre mici și mari, pentru elevi; birouri și săli de lucru pentru profesori. Toate încăperile, fără nici o excepție, sunt de proporții armonioase, bine degajate, abundent luminate, odihnitoare și atrăgătoare la muncă.

În afară de acest local, școala mai posedă încă două clădiri cuprinzând apartamente mobilate pentru cazarea profesorilor și elevilor, săli de restaurant și de recreație.

Arhitectura acestor blocuri este opera d-lui arhitect Negoescu, care întrebuițând acelaș stil clasic modern a reușit să realizeze cu edificiul-școală un ansamblu perfect armonios și echilibrat.

Construirea acestor blocuri o considerăm o adevărată operă socială, pentru ofițerii profesori și elevi, operă menită să asigure o încadrare și mai bună Statului

nostru major.

Ofițerii eminenți nu au putut urma cursurile școalei din cauza unei stări materiale foarte precare. Chiar cei cari au făcut-o, au dus o viață așa de dură, încât învățătura lor și deci rezultatele obținute s'au resimțit foarte mult.

Timpul nu ne îngăduie să arătăm toate cazurile de proastă cazare, care atingeau adânc demnitatea ofițerului, vom da totuși un singur exemplu: un tânăr locotenent, șef de promoție în toată cariera a trăit într-o singură cameră cu mama lui paralică, cu soția și un copil, ajutat de un camarad cu lemne de foc și o pâine de trupă pe zi.

Din această cauză ofițerul a încărcat primul eșec în viața sa intelectuală, terminând școala în condiții mediocre.

Este ușor de închipuit cât suntem de fericiti de a fi putut pune la dispoziția viitorilor elevi un apartament mobilat, cu tot confortul modern, și de a le fi dat liniștea, gândirea și munca numai în profitul învățăturii lor.

Astăzi când se inaugurează noua școală, așa de complex dotată și utilată, nu putem să nu aducem vii mulțumiri d-lui consilier regal Angelescu, d-lor miniștri de finanțe Cancicov, Mitiță Constantinescu și Slăvescu, cari ne-au ajutat în cel mai înalt grad la realizarea acestei mărețe opere; de asemenea d-lor miniștri Ionescu-Sisești, Cornățeanu, Irimescu, Caranfil, Sescioreanu, precum și tuturor donatorilor înscriși în cartea de aur a școalei, care prin faptele lor s'au arătat cu dragoste de armată și iubitori de țară.

Cum s'a construit Școala. Activitate titanică. Economii

Școala nouă își deschidă istoricul ei cu o pagină, am putea spune, eroică.

Pe acest deal, acoperit de mă răcini, gunoaie, bălți verzi și alte murdării, câțiva ofițeri proaspeți ieșiți din Școală, fără experiență, dar plini de entuziasm și înarmați cu o rezistență supraomenească, au început – ajutați de bravii noștri ostași – să scormonească până în adâncurile ei această înălțime, la tăerea botului de deal, zis Ticălia, la terasamentele șoselelor, la tranșeele conductelor de apă, canal, căldură sau electricitate, la fundațiile clădirilor, și la nivelări de tot felul, pentru parcuri și grădini.

Sub conducerea înflăcărată de devotament și patriotism a domnului General Constantin Constantin, fostul Director de Studii al Școalei și mai mult decât atât, legat sufletește de această instituție, unde a profesat 16 ani, toți aceștia solidari, muncind de a valma, într'un adevărat furnicar omenesc, în bătaia vântului, a ploaiei sau sub arșița soarelui, fără concediu, fără oră

de masă, până noaptea târziu, au desfășurat o activitate pentru care nu putem găsi cuvinte de laudă și de admirațiune. Măsura eforturilor lor se arată mai ales în construcția celor două blocuri – locuințe în suprafață de 4.000 m.p. a căror săpături au început anul trecut la 16 august. Dacă mai ținem seamă că în cursul acestui an au avut loc două concentrări prelungite și ploii săptămânale, ne dăm bine seama de ce energie încăpățanată, de ce spirit de abnegațiune au dat dovadă. Acuzați deseori de inconștienți sau de necunoscători, în luptă veșnic cu toate greutățile inerente unor loca-luri de asemenea amploare, nu s'au dat bătuți, și de aceia au biruit. Astăzi, când ei își văd rezultatul muncii lor conștiincioase, încununat de înalta atenție Regală, rog respectuos pe MAIESTATEA VOASTRĂ să binevoiască a-mi permite să fac afirmațiunea că, fără activitatea lor de titani, Școala ar fi rămas multă vreme neterminată.

Pentru a ilustra în mod concret efortul depus de aceștia, mă voi servi de câteva cifre. Au ținut contabilitatea și supravegherea întrebuințării a 9.200 vagoane cu materiale din cele mai variate.

Au controlat șantiere multiple pentru 3 clădiri în suprafață de 8.110 m.p. pe 4 etaje. Au executat mai multe lucrări în regie, totalizând 14.598 oameni zile, și realizând o economie pentru Școală de 1.167.840 lei.

Au condus toate lucrările de terasamente totalizând 50 mii oameni zile și 115 m.c. de pământ, săpați și transportați, realizând o economie de lei 10.487.000 lei.

Au condus atelierile de lemnărie înființate în subsolurile clădirilor totalizând 95.200 oameni zile și 16 mii de piese diferite ca: scaune, mese, birouri, catedre, dulapuri, ferestre, uși, lambriuri etc., realizând o economie de lei 40.000.000 lei.

Au făcut toate diligentele pentru reducerea prețurilor și stimularea donatorilor realizând o economie de 50.238.291 lei.

Total general economii 104.893.231 lei.

Pentru munca lor cu totul devotată și marile economii realizate, socotim pe bună dreptate, că ei binemeritează de la această școală.

SIRE,

Nu mai puțin interesant este că se știe cât au costat aceste clădiri.

Devizul a fost în sumă de 285.000.000 lei.

Din aceasta scăzându-se economiile de la prețuri de 101.893.231 lei și o sumă rămasă disponibilă de 6.000.000 lei, rezultă că s'a cheltuit 178.893.231 lei.

S'a hipotecat vechea clădire pentru suma de lei 150.000.000 lei, reese că în realitate s'a debursat 28.000.000 lei, din suma de 35 milioane, care a fost

Regele Carol al II-lea, asistat de generalul Paul Teodorescu, semnând în Cartea de Aur a Școlii

dată de Ministerul Aerului și Marinei, cotă-parte ce i-a revenit pentru secțiile sale de aviație și marină.

Dacă din suma totală de 178 milioane se scade circa 15 milioane, costul terasamentelor, parcurilor, mobilierului, care nu intră în cheltuielile de clădire propriu-zise, prețul metrului pătrat pe 4 etaje și un subsol, care condiționat, cu suprafețele întinse de marmură și piatră, revine la 19.500 lei, față de 31.000 lei cât ar fi costat metrul, dacă nu s'ar fi făcut economii.

Credem că pentru trecerea dela cazarea inadmisibilă din Bulevardul Brătianu la aceia de prestigiu de aci, suma de 28 milioane lei debursată efectiv este infimă. Ea apare și mai derizorie dacă ne gândim că, pentru acelaș preț, am civilizat un cartier foarte înapoiat și am dăruit Capitalei una dintre cele mai frumoase podoabe. După cum credem iarăși că a fost ultimul moment în care se mai putea construi, deoarece, din cauza evenimentelor și a prețurilor exagerate de astăzi, zidirea unei atare Școli ar fi rămas pentru

totdeauna irealizabilă.

Omagiu Regelui Carol I și Carol II

În ziua centenarului Regelui Carol I, glorioasa umbră a Marelui Căpitan, a văzut defilându-i drapelele Oastei Lui dragi; a văzut desvoltarea care a luat-o sub domnia Regelui Ferdinand și Regelui Carol al II-lea armata română, pentru care El dela început clarvăzător al rostului forței armate pentru siguranța Țării, a muncit cu atâta perseverență timp de aproape jumătate de veac. A simțit în acele clipe via recunoștință ce i-o poartă un întreg popor, și S'a bucurat.

Astăzi desigur sufletul Său nobil ne privește plin de satisfacțiune, văzând farul luminos ce a răsărit din luminița aprinsă de El, acum 50 de ani, ne privește cu liniște văzând ridicându-se pe locul proprietatea Sa, în vecinătatea Palatului Său, acest templu al culturei militare, care veghează de aci, ca o sentinelă neclintită la propășirea neamului românesc.

Dar cel mai mult care se bucură, o știm cu toții, este Majestatea Voastră – a tot înfăptuitor –, Ctitorul României moderne, căreia oștirea

întreagă, întotdeauna devotată, aduce prin înălțarea acestui monument, omagiul său de credință neștrămutată și de recunoștință nelimitată pentru grandioasele și epocalele înfăptuiri în toate domeniile.

SIRE,

Ne adresăm în aceste momente nu numai scumpului nostru Suveran și Șef suprem al oștirii, ci purtătorului insignei Școalei Superioare de Războiu și a aceleia de profesor. De profesor nu al școalei, ci al întregii oștiri, care prin savantele Sale critice, nu dela înălțimea catedrei, ci dela nivelul câmpului de manevre, a trasat cu spiritul Său excepțional, liniile axiale ale doctrinei românești.

Ne adresăm marelui și neîntrecutului nostru profesor, încredințându-i că dascălii și elevii acestei școli vor pune toată osârdia lor pentru a face ca acele principii să pătrundă cât mai adânc în toată armata, și pentru a putea merita înalta ocrotire pe care MAJESTATEA VOASTRĂ le-a acordat-o cu atâta regalitate.

Să trăiți MAJESTATE!

Să trăiască Școala Superioară de Război în veci neperitoare.

Răspunzând d-lui general Paul Theodorescu, M.S. Regele Carol II a rostit o cuvântare pe care o reproducem în pagina I-a.

La sfârșitul solemnității M.S. Regele a ținut să acorde proprio motu distincțiuni persoanelor cari au lucrat pe șantierele Școalei Superioare de Război.

După terminarea solemnităților, M.S. Regele și Măria Sa Marele Voevod au vizitat apoi clădirea centrală a Școlii, în care se găsesc sălile de studii, muzeul cu documente și cărți militare, sala de lectură și de gimnastică.

Au fost vizitate nouile pavilioane în care se găsesc locuințele

ofițerilor elevi ai Școalei și restaurantul. (...)^[27]

Discursul M.S. Regelui

Majestatea Sa Regele a rostit, la solemnitatea de ori, următorul discurs:

Domnilor,

Inaugurarea acestui frumos local care va oblădui de acum înainte Școala Superioară de Război, nu este numai – cum a spus domnul ministru al Aerului și Marinei – inaugurarea unei clădiri, ci este, o nădăjduesc, inaugurarea unei noi epoce în dezvoltarea învățământului superior al oștirii. Dacă ne uităm înapoi – și mulți dintre acei cari sunt prezenți în această sală își vor putea aminti vremurile de altă dată –, de la cele trei sălițe din localul Marelui Stat Major și privim drumul parcurs de Școală, până ce a intrat în această nouă clădire, ne putem da seama de dezvoltarea și progresul pe care l-a făcut în oștirea noastră învățământul superior. Școala de Război a avut pe vremuri o menire interesantă, o menire folositoare: acela de a instrui și de a pregăti elementele, cari sa poată îndeplini funcțiunea de ofițer de stat major.

Pe urmă s'a trecut – timid, este adevărat –, la ideea că acei cari au trecut prin această înaltă Școală, vor avea menirea de a conduce, într'o împrejurare eventuală, marile unități ale oștirii.

Școala dezvoltându-se pe lângă aceste două mari și însemnate meniri mai are una și mai importantă: aceea ca împreună cu Marele Stat Major al oștirii să statornicească, care este doctrina oștirii românești – doctrină care, dacă întrebuițează învățămintele care ne vin din alte părți, nu trebuie să fie străină, ci trebuie să fie românească, fiindcă terenul nostru și poporul nostru sunt altele și altele sunt mijloacele și putințele noastre.

Doctrina oștirii românești trebuie să fie specific a pământului nostru. Ea trebuie însă să isvorească din tot ceea ce trecutul oștirii noastre a dat și trebuie să se bizue în același timp pe tot ceea ce mijloacele și sufletul acestui popor va putea da în ziua de mâine.

Aceasta trebuie să fie de azi înainte menirea mare a Școalei Superioare de Război.

Dar școala aceasta nu are astăzi numai un rol tactic. Războiul nu se mai duce numai pe câmpul de luptă. Războiul modern se duce pe întreaga întindere a Țării și toți – de voie de nevoie – trebuie să participe la el. De aceea pregătirea conducătorilor războiului trebuie să fie complexă, chiar dacă ea nu poate intra în mintea unui singur om.

Noua organizare preconizată – care sper că prin dezvoltarea localului se va putea îndeplini –, va

îmbrățișa și latura tehnică și aceea de conducere economică.

Războiul astăzi – și trebuie ca toată lumea să fie conștientă de acest lucru – cere eforturi cu mult mai mari și mai complete decât în trecut. Chiar dacă fiecare dintre cei ce vor urma această școală, nu vor putea să se pregătească în toate aceste direcțiuni, căci este imposibil, cel puțin justa punere a lor în aceeași școală și acelaș local, va putea face pe fiecare să priceapă importanța și necesitatea lor și că una fără alta nu ne va îngădui niciodată ca să folosim la maximum resursele noastre.

Iată care va fi viitorul.

În ce privește trecutul, nu este nevoie să mai vorbesc Eu. Prezența atâtor foști profesori și a atâtor foști elevi, ne-o arată.

Cred că în sufletele lor trebuie să svâcnească astăzi o deosebită bucurie, văzând școala în care au predat și au lucrat unii dintre cei mai frumoși ani ai vieții lor, că a mers înainte și va progresa din ce în ce.

Cu acest prilej, este de datoria mea mulțumind tuturor foștilor profesori, cari cu râvnă și dragostea lor au înălțat învățământul superior al oștirii, să aduc mulțumirile Mele tuturor acelora cari au urmat aceste cursuri și cari cu credință au aplicat în marea masă a oștirii, ceea ce au învățat aici.

Credința pe care au dobândit-o aci trebuie întărită. Trebuie să domine credința că acela, care a trecut prin Școala Superioară de Război este un element, care trebuie să pună tot ceea ce a învățat la dispoziția Instituției de care și-a legat viața.

Absolventul Școalei de Război nu înseamnă numai un comandant superior al oștirii și un ostaș ceva mai învățat, ci trebuie să fie înainte de toate un ostaș mai convins și mai conștiincios în îndeplinirea îndatoririlor de toată ziua – pentru că munca și izbânda cea mare, dacă este condusă de o minte luminoasă, și conștiincioasă, ea este executată de marea masă care în acest fel numai va putea să-și îndeplinească fără șovăire și cu deplină credință datoria sa.

Ofițerul de Stat Major nu mai este astăzi un ofițer numai de birou ci este și un ofițer de trupă și astfel se stabilește, mai strâns și mai cald, legătura între mintea și trupul oștirii. Mulțumind tuturor acelora cari au depus o nesfârșită râvnă, în cap cu d. general Teodorescu în înfăptuirea acestei frumoase opere, fac calda urare, ca Școala Superioară de Război, în noul ei local, să-și reînnoiască și reîncălzească sufletul pentru mai binele oștirii și mărirea Patriei Române!

URA! (Urale și ovațiuni)^[28]

FROM THE ACTIVITY OF GENERAL PAUL TEODORESCU IN 1938-1939 – IN THE LIGHT OF HIS SPEECHES

Abstract: Speeches of General Paul Teodorescu (1888-1981) are reproduced – a personality who boosted the modernization of the Romanian Navy, of higher military education – delivered in the years 1938-1939, in his capacity as Minister of Air and Navy, on various occasions

– on Navy Day and Aviation Day, at the inauguration of civil and military constructions (Tașaul Port, Silos in Buzău, the new building of the Higher War School); at the reception of ships (Mine-carrying ship “Amiral Mirgescu”, Motorship “Transilvania”), at various meetings with officers; as it reveals the role of the State in training youth to support aviation; etc.

Keywords: General Paul Teodorescu, King Carol II, Romanian Navy, Merchant Navy, Higher War School, Brig “Mircea”, Tașaul Port.

NOTE

[1] Prof. univ. dr. (pensionar), m.c. al Academiei Oamenilor de Știință din România.

[2] Vezi – Valentin Ciorbea, P.S. Emilian Lovișteanul, Marian Moșneagu (coord.), *Generalul adjutant Paul (Pavel) Teodorescu (1888-1981). Vocația creativității. 125 de ani de la naștere*, Ex Ponto, Constanța, 2013, p. 439.

[3] Valentin Ciorbea, *Generalul adjutant Paul Teodorescu (1888-1981). Dimensiunile creativității. 135 de ani de la naștere*. [Cuvânt înainte: Prof.univ. dr. Petre Otu] (Academia Oamenilor de Știință din România. Arhiepiscopia Râmnicului. Centrul de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu”), Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, București, 2023 /357 pp.; il., facs./.

Conținutul acestui documentat și articulat tom, de cercetare istorică și restituire afectiv-memorială, este:

Cuvânt înainte (pp. 9-12), *Preambul* (pp. 13-15), *Familia și copilăria* (pp. 17-27), *Anii de școală* (pp. 28-31), *În garnizoana Fălticeni – un început de carieră promițător* (pp. 32-37), *Profesor și instructor la Școala de Ofițeri de Infanterie. Autodidact. Povestea bomboanei lipicioase* (pp. 38-41), „*Prezic că va deveni un bun ofițer*” (pp. 42-45), *Misiuni în al Doilea Război Balcanic și Marele Război. Rolul generalilor Mihail Aslan și Constantin Iancovescu în formarea militară și atașamentul la „nobilă carieră a armelor”. Subordonat al prințului Carol* (pp. 46-56), *Studii militare superioare „ce-i aduc faima în țară și în Franța”* (pp. 57-63), *Anii 1924-1928. Șef de Stat Major la Inspectoratul General al Aviației – structură organizată „la perfecție”* (pp. 64-77), „*Cea mai mare satisfacție în cariera mea Regimentul de Gardă „Mihail Viteazul” nr. 6*” (6 noiembrie 1928-1 noiembrie 1932) (pp. 78-97), *Diplomat militar (1 noiembrie 1932-31 noiembrie 1936). „Raportele sale fiind întotdeauna pline de interes”* (pp. 98-119), *Director al Școlii Superioare de Război (1 decembrie 1936-4 septembrie 1937). Reforma învățământului superior militar. Construirea campusului* (pp. 120-136), *Ministru în zece guverne (4 septembrie 1937-10 mai 1940). Ultima întrevedere [5/6 septembrie 1940] cu Carol al II-lea* (pp. 137-204), *Anii 1940-1954 – o perioadă plină de încercări* (pp. 205-224), „*La vârsta de 76 de ani, fără familie, f. nici un ajutor nu are din ce trăi. Truda pentru supraviețuire*” (pp. 225-245), *Opera științifică și valoarea ei academică* (pp. 246-273), *Portretul lui Carol al II-lea* (pp. pp. 274-276), *Sfaturi și principii de comportare în viață* (pp. 277-278), *Ctitor și înnoitor de sfinte lăcașuri* (pp. 279-290), *Personalitatea generalului Paul Teodorescu din perspectiva distincțiilor și omagiilor* (pp. 291-304), *Pregătirea pentru trecerea la cele veșnice. Decesul și ceremonialul de înmormântare (17-21 iunie 1981)* (pp. 311-323), *Generalul Paul Teodorescu în repere istoriografice. „Centrul de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României”* (pp. 324-344), *Epilog* (pp. 345-346), *Bibliografie selectivă* (pp. 347-352), *Index de nume* (pp. 353-357).

[4] A se vedea – Andreea Atanasiu-Croitoru, *Din cuvântările generalului adjutant Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei*, în prof. Valentin Ciorbea, P.S. Emilian Lovișteanul, comandor Marian Moșneagu (coord.), *Generalul adjutant Paul (Pavel) Teodorescu (1888-1981). Vocația creativității. 125 de ani de la naștere*,

Ex Ponto, Constanța, 2013, pp. 187-203.

[5] xxx *Înălțătura solemnitate dela mormântul «Soldatului Necunoscut», în prezența Î.P.S.S. Patriarhului. Solemnitatea dela Mărăști*. Au participat d-nii generali Paul Teodorescu ministru aviației și marinei și Gabriel Marinescu ministru subsecretar de stat la interne. Desvelirea bustului generalului erau Gh. Mărgineanu. *Discursul d-lui general Paul Teodorescu ministrul Aerului și Marinei*, în „Curentul”, XI, nr. 3.713, 5 iunie 1938, p. 5.

[6] xxx *Generalul Giuseppe Valle, subsecretarul de stat al aviației italiene, a sosit ori în Capitală*. Ilustrul oaspe a fost întâmpinat, pe aeroportul Băneasa, de oficialitățile militare și civile, în frunte cu d. ministru Paul Teodorescu. Dineul de la Cercul militar. *DISCURSUL D-LUI GEN. PAUL TEODORESCU*, în „Timpul”, II, nr. 392, 7 iunie 1938, p. 3.

[7] xxx *Ministrul italian Valle a părăsit România*, în „Curentul”, XI, nr. 3.720, 12 iunie 1938, p. 12.

[8] xxx *Eri a fost inaugurat Centrul de instrucție al apărării contra aeronavelor. Desfășurarea solemnității*. Cuvântările d-lor ministru Paul Teodorescu, general Popescu, în „Timpul”, II, nr. 408, 23 iunie 1938, p. 7.

[9] xxx *Marina își aklamă Suveranul. Vibranta ceremoniei dela Constanța*. Botezul navei „Transilvania”. Festivitățile dela Constanța. Discursul d-lui general adj. Paul Teodorescu ministrul Aerului și Marinei, în „Curentul”, XI, nr. 3.811, 11 septembrie 1938, pp. 3, 4.

[10] xxx *Instalarea Rezidentului Regal al Ținutului Prut*, în „România”, I, nr. 104, 13 septembrie 1938, p. 10.

[11] xxx *Ofițerii și marinarii distrugătorului „Regina Maria” au fost medaliați eri pentru bravura lor*. Cuvântările rostite duminică la Constanța, în „Curentul”, XI, nr. 3.842, 12 octombrie 1938, p. 5.

[12] A se vedea, în context – Prof. E. Grințescu, *Silozurile de cereale*, în „Universul”, 55, nr. 337, 10 decembrie 1938, p. 6: „De curând s’a pus piatra de temelie a unor mari înfăptuiri menite să revoluționeze economia agricolă românească. Prin sistemul de magazii-silozuri, al căror început s’a inaugurat săptămâna aceasta în gara Buzău și care va continua în toată țara, așezându-se în regiunile agricole de mare producție, se îndeplinește unul din dezideratele agriculturii noastre, exprimat încă dela 1881. În acea epocă s’a propus înființarea de magazine generale, cari să primească mărfurile și să poată libera adevărate numite warante, negociabile pe piață.

Ideia s’a concretizat limitându-se numai la magazinele din cele trei principale porturi maritime ale noastre: Brăila, Galați și Constanța, denumindu-se docuri. În nici un caz ele nu au îndeplinit adevăratul rol al silozurilor pe care-1 vom arăta mai jos.

Timp de 40 ani asupra acestei chestiuni nu s’au făcut decât studii. S’a făcut o anchetă în America, Anglia și Rusia în 1897, pentru înființare de silozuri în stațiunile de cale ferată. O altă anchetă se face în Rusia în 1914 iar în 1921, Institutul Economic Românesc întocmește deasemenea un studiu, preparându-se, în acel

an, chiar un proiect de lege, ca urmare a legilor agrare, care n'a putut fi transformat în lege.

Studiile se continuă în 1924, dar legile aferente nu apar decât mai târziu. Astfel în 1928 ia ființă legea clasării cerealelor, în 1930, legea de înzestrare a magaziiilor cu silozuri în portul Constanța și în cuprinsul țării, modificată în 1932. În anul 1936 se prevăd dispoziții în Codul Comercial, iar în 1937 se votează ultima lege privind depozitarea și warantarea cerealelor, despre cari, la timp, am scris în acest loc.

Ca rezultat practic al acestor studii și legi n'a fost decât utilizarea silozurilor din cele trei porturi maritime, ca să facă curățirea, aerisirea mărfii și warantarea, iar în interior o serie de magazine ale căilor ferate improprie scopului.

Silozuri în adevăratul sens al cuvântului – adică magazine de întrepozitare, clasificare și standardizare – nu s'au construit până acum în interiorul țării.

Care-i caracterul operei, ce se începe acum? Silozurile sunt un grup de celule verticale, de beton armat, înalte de 20-25 m și cu o capacitate de 4-10 vagoane pe celulă. Primirea cerealelor la astfel de silozuri se face prin cântăriri și introduceri automate în celule, iar încărcarea în vagoane se execută la fel, astfel că greutatea cerealelor intrate în siloz se garantează până la predarea pentru export.

În schimbul mărfii predate proprietarul primește o adeverință – recipisă-warrant – care se poate negocia putnându-se în garanție pentru credit etc. Aceasta înseamnă că producătorul nu e silit să vândă marfa la orice nevoie de bani, ci pe baza creditului acordat, el poate aștepta vremuri mai bune. Prin urmare instituția silozurilor e un mijloc de valorificare a cerealelor.

Un alt avantaj apreciabil al silozurilor este că ele dau posibilitatea de standardizare a cerealelor, stabilindu-se tipuri standard pentru export, așa cum se procedează în marile țări exportatoare de pe glob. În chipul acesta se înlesnește scurgerea cerealelor noastre la export, în condiții egale celorlalte state.

Rețeaua de silozuri, pornită zilele trecute, va avea un mare răsunet în agricultură și comerț, prin aceea că agricultorii fiind asigurați de prețuri bune și de credite vor produce mai mult și mai bun, iar comercianții vor valorifica marfa prin standardizare, evitându-se pierderile prin stricarea semințelor și mai ales a porumbului umed; de asemenea se înlătură calitatea inferioară a grânelor și risipa lor, ceea ce reprezintă, toate la un loc, multe miliarde.

[13] xxx *Punerea pietrei fundamentale a rețelei de silozuri interioare, la Buzău.* La festivitate a fost de față și d. ministru g-ral Teodorescu, în „Curentul”, XI, nr. 3.898, 7 decembrie 1938, p. 5.

[14] xxx *Ședința festivă a Cercului aero-technic.* D. general Paul Teodorescu a donat 100.000 lei pentru stimularea lucrărilor în tehnica aviației, în „Curentul”, XI, nr. 3.908, 17 decembrie 1938, p. 5.

[15] xxx „*Vom protejui aviația, dela micul aeromodelist până la desăvârșitul pilot de război*”, a spus d. general adjutant Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei, în „Timpul”, III, nr. 647, 20 februarie 1939, p. 13.

[16] A. Pomescu, *Aviatorul îng. Cociășu a sosit în Capitală. Un frumos raid de antrenament de 16.000 Km*, în „Curentul”, XII, nr. 3.980, 2 martie 1939, p. 9.

[17] A. Pomescu, *O educație specială va îndruma către aviație și marină tineretul. Declarațiile d-lui gen. adj. Paul Teodorescu*, în „Curentul”, XII, nr. 4.041, 4 mai 1939, p. 3.

[18] I. Liv., „*Trebue să îndrumăm tineretul către aviație și marină*” – a spus d. general Paul Teodorescu, în declarațiile făcute eri presei, în „Timpul”, III, nr. 718, 4 mai 1939, p. 3.

[19] xxx *Solemnitatea dela Galați. În prezența M.S. Regelui și într'un entuziasm de nedescris s'a lansat Nava port mine „Amiral Murgescu”.* Cuvântarea d-lui general Paul Teodorescu. Răspunsul Suveranului, în „Curentul”, XII, nr. 4.110, 22 iulie 1939, p. 9.

[20] xxx *Prima călătorie a navei școală „Mircea”, în „România”.* Capitala, II, nr. 395, 6 iulie 1939, p. 17.

[21] xxx *Serbarea Patronului Aviației. Au asistat M.S. Regele Carol II și membrii guvernului.* Defilarea. Vizitarea aerodromurilor din Giulești și Popești-Leordeni, în „Curentul”, XII, nr. 4.110, 22 iulie 1939, p. 9.

[22] xxx *Strălucitoarele festivități navale dela Constanța. Discursul M.S. Regelui*, în „Timpul”, III, nr. 823, 17 august 1939: 1.

[23] xxx *Măreța serbare a zilei Marinei la Constanța. Solemnitatea punerii pietrei fundamentale a digului portului Tașaul.* Discursul d-lui ministru general Paul Teodorescu, în „Curentul”, XII, nr. 4.136, 17 august 1939, p. 4; vezi și Eri la Constanța de Ziua Mării. „*Marinarii Majestății Voastre vor ști să fie la înălțimea chemării lor, jertfindu-și viața pentru Neam și Rege*” a spus d. general adjutant Paul Teodorescu ministrul Aerului și Marinei, în „Timpul”, III, nr. 823, 17 august 1939, p. 3.

[24] xxx *Înscirerea în arma Marinei a Marelui Voevod Mihai*, în „România”. Provincie, II, nr. 437, 18 august 1939, p. 5.

[25] xxx *Cursurile de apărare pasivă pentru funcționarii dela comunicații s'au deschis eri.* Cuvântarea d-lui gen.adj. Paul Teodorescu, în „Timpul”, III, nr. 871, 4 octombrie 1939, p. 9.

[26] xxx *O șezătoare ostășească la Reg. de Gardă „Mihai Viteazu”*, în „Curentul”, XII, nr. 4.211, 31 octombrie 1939, p. 8.

[27] xxx *Solemnitatea inaugurării Școalei de Război. Suveranul și Marele Voevod Mihai au prezidat festivitatea.* Cuvântările. Vizitarea mărețului local, în „Curentul”, XII, nr. 4.249, 8 decembrie 1939, p. 3; vezi și xxx M. Sa Regele, Marele Voevod, membrii guvernului și capii oștirii au inaugurat noua Școală de Război. Discursul rostit de d.gen.adj. Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei, în „Timpul”, III, nr. 936, 8 decembrie 1939, pp. 3, 8.

[28] xxx *Discursul M.S. Regelui* [la „inaugurarea acestui frumos local care va oblədui de acum înainte Școala Superioară de Război”], în „Timpul”, III, nr. 936, 8 decembrie 1939, p. 1.